

Република Србија
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
 23. ПЗ бр. 95/20
 24.11.2021. године
 Савска бр. 17а
 Београд

У ИМЕ НАРОДА

ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ, судија Бојана Чогурић, судија појединач, у парници тужиоца **Александра Сенића** из Раче, Сепци бб, ЈМБГ [REDACTED], чији је пуномоћник Душан Стојковић, адвокат из Београда, ул. Његошева бр. 28а, против тужених **Удружење "Еутопија"**, издавача портала „Пиштаљка”, са седиштем у Београду, ул. Господска бр. 15/3, МБ: 28004087, ПИБ: 106435975, **Владимира Радомировића**, одговорног уредника портала „Пиштаљка”, из Београда, ул. Господска бр. 15/3, ЈМБГ [REDACTED] и **Милице Војтек**, новинара портала „Пиштаљка”, из Београда, ул. Господска бр. 15/3, ЈМБГ [REDACTED] чији је заједнички пуномоћник Душко Ковачевић, адвокат из Београда, ул. Краља Петра бр. 45/2, ради накнаде нематеријалне штете, вредност предмета спора 500.000,00 динара, након закључене усмене и јавне главне расправе одржане дана 24.11.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ тужбени захтев тужиоца Александра Сенића из Раче којим је тражио да се обавежу тужени Удружење "Еутопија", Владимир Радомировић и Милица Војтек, сви из Београда, да на име накнаде нематеријалне штете због претрпљених душевних болова услед повреде части и угледа солидарно исплате износ од 500.000,00 динара са законском затезном каматом од дана 24.11.2021. године па до исплате, **КАО НЕОСНОВАН**.

ОДБИЈА СЕ тужбени захтев тужиоца Александра Сенића из Раче којим је тражио да се обавеже друготужени Владимир Радомировић из Београда да објави пресуду без икаквог коментара и без одлагања, а најкасније у року од једног дана од дана када је пресуда постала правноснажна и то у дневном листу "Политика" као и на веб страници "Пиштаљка", **КАО НЕОСНОВАН**.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужилац Александар Сенић из Раче да туженима удружењу "Еутопија", Владимиру Радомировићу и Милица Војтеку, сви из Београда, накнади трошкове парничног поступка у износу од 153.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде па до коначне исплате, у року од 8 дана од дана пријема писменог отправка пресуде, под претњом принудног извршења.

О б р а з л о ж е њ е

Тужилац је у тужби навео да је угледни стручњак грађевинске струке, који је својим знањем и професионалним ангажовањем на функцијама које је обављао стекао знатан углед, како у друштву тако и у стручној јавности. Тужилац је у два скупштинска мандата био републички посланик, против њега се никада није водио кривични поступак, истрага, нити је осуђиван за кривична дела, привредне преступе, нити му је никада изречена било која мера забране обављања делатности. Навео да је у општини Рача изграђено постројење за прераду отпадних вода насеља Рача, Адровац и Доња Рача. Наручилац и корисник постројења јесте ЈКП „Рача“ из Раче. Наведено постројење је пуштено у пробни рад дана 15.02.2020. године, када је утврђено да је постројење спремно за рад, о чему је надлежна комисија сачинила Записник. У току трајања изградње постројења, поднето је неколико кривичних пријава које су све одбачене. Надлежни јавни тужилац Дејан Вељковић се изјаснио да наведене пријаве имају „политичку конотацију“ и да је „тужилаштво на основу полицијских извештаја закључило да није било неправилности.“ Посебно је истакао да ни једна од наведених кривичних пријава није поднета против тужиоца, те да надлежни органи нису обавили ни један разговор са њим, ни у својству грађанина, нити у било ком другом својству. Портал „Пиштаљка“ је у претходних неколико година објавио више текстова о изградњи наведеног постројења, којима су покушали да доведу у везу тужиоца са наводним малверзацијама и злоупотребама. Истакао је да је целокупна позадина подношења кривичних пријава и објављивања текстова од стране портала „Пиштаљка“ политички обрачун са тужиоцем. Портал „Пиштаљка“ у објављеним чланцима у вези са изградњом постројења за прераду отпадних вода наводи Томислава Вељковића из Раче, за кога тврде да има статус узбуњивача. Навео је да су то апсолутно паушалне тврђе, изречене са намером довођења у заблуду јавности и давања кредитабилитета изнетим неистинама, јер се именовани ни у ком случају не може категорисати као узбуњивач у складу са Законом о заштити узбуњивача. Наводни узбуњивач Томислав Вељковић није о наводним злоупотребама обавестио ни послодавца ни овлашћени орган, већ је наводне оптужбе изрекао у јавности. Међутим, у складу са чл. 19 Законом о заштити узбуњивача који прописује процедуру јавног узбуњивања, јавност се може узбунити без претходног обавештавања послодавца или овлашћеног органа само у случају непосредне опасности по живот, јавно здравље, безбедност, животну средину, од настанка штете великих размера, односно ако постоји непосредна опасност од уништења доказа, из чега произлази да није постојао ни један од наведених случајева који би оправдао изношење оптужби наводног узбуњивања у јавности, без претходног обавештавања послодавца или овлашћеног органа. Указао је да посебно деликатну чињеницу која баца сенку сумње на све што је изрекао Томислав Вељковић, представља и то да је политички активан у политичкој странци „Народна странка“ Вука Јеремића, што ни не крије, имајући у виду да на свом личном налогу на друштвеној мрежи „Фејсбук“ поставља материјал из кога се то јасно види. Тужилац је свестан да као јавна личност треба да има виши праг толеранције када је реч о критици и коментарисању његовог рада, али у конкретном случају није било аргументоване анализе тужиочевог рада, нити су предложени докази за изнете тврђе, већ је циљ напада тужиочева личност у ком циљу је свесно наведен бес јавности на тужиоца, који је етикетиран као извршилац кривичних дела и човек уплетен у корупционашке афере. Дане 16.02.2020. године на порталу „Пиштаљка“ и то на насловној страници портала, као и у рубрици „Случајеви“, објављен је ауторски чланак новинара Милице Војтек, који носи

наслов „Александар Сенић прикрива малверзације у изградњи фабрике воде у Рачи”, док се одмах испод наслова, у виду издвојене целине, налази текст: „Крађу новца грађана приликом изградње постројења за прераду отпадних вода у Рачи Крагујевачкој током које је нестало 600.000 евра покушава да заташка поверилик Српске нанредне стране за ту општину Александар Сенић.” У чланку се могу пронаћи и наводи попут: „Сенић је обмануо јавност”, као и интегрисан видео снимак седнице СО Рача од дана 30.12.2019. године, укупног трајања 1 час 17 минута 38 секунди, који је путем техничке манипулатије подешен да почиње од 43. минута и 45. секунде. Указао је да је то битно јер се на тој минутажи налази тужилац, те се фактички његова фотографија налази објављена у чланку, а све имајући у виду да видео снимак не почиње та тече док корисник не кликне на њега. Истакао је да изнети наводи не само да окривљују тужиоца за вршење прикривања кривичног дела, што чини само по себи тешко кривично дело, имајући у виду износ новца за који тужени тврде да је проневерен, већ и посредно окривљују тужиоца да је стекао личну корист од наведених наводних злоупотреба, те се код просечног читаоца изазива представа да је тужилац организатор наводних злоупотреба и малверзација имајући у виду да је једино слика тужиоца објављена у тексту. У току писања предметног члanka, новинар Милица Војтек, обратила се тужиоцу у циљу постављања одређених новинарских питања путем електронске поште. Тужилац је на наведена питања детаљно одговорио истог дана, у најкраћем могућем року, и у имејлу аргументовано образложио своје одговоре које је доставио новинару, истовремено достављајући доказе за сваку своју тврђњу. На крају имејла, тужилац је изнео захтев да се његова изјава користи искључиво у интегралној форми, уз обавезну објаву и доказа које је доставио, све у циљу објективног приказа целокупне ситуације. Истакао је да су тужени свесно и са намером извршили измене на материјалу који је тужилац доставио новинару ради објаве и то на такав начин да се јавност обмане и доведе у тешку заблуду у погледу онога што је тужилац изјавио. Уз предметни текст, новинар је у циљу приказивања своје наводне непристрасности, објавио као прилог члankу наводни тужиочев имејл од дана 11.02.2020. године у 15:16 часова. Истакао је да имејл који је послао новинару није објављен у целости у члankу, већ је на злонамеран начин извршена манипулатија материјала, будући да су из имејла уклоњена читава два пасуса, и то на такав начин да просечан читалац не може закључити да је у датом документу било шта мењано, чиме се јавност доводи у заблуду да има увид у оригинални документ који је тужилац доставио новинару што није случај. Оригинални текст тужиочевог имејла од дана 11.02.2020. године, у 15:16 часова, гласи: „Поштована Милице, Оно што се већ годинама дешава је апсолутна замена теза, коју из мени непознатог разлога врши портал Пиштаљка. Дакле, обмана јавности је вршена управо од сајта Пиштаљка, а не са моје стране! Пиштаљка је пре више година објавила фиктивну причу о "три шупе и две рупе", за које је исплаћено више стотина хиљада евра, све време покушавајући мене лично да увуче у неке наводне криминалне радње. Као прво, предлажем вам да више не обмањујете јавност и да објективно пренесете слику са терена, а објективна слика је да је постројење за пречишићавање отпадних вода у Рачи завршено и да се тренутно пушта у пробни рад! То што сам на седници Скупштине општине Рача грешком рекао да је Дирекција за воде извршила плаћање привремене ситуације у децембру, а истина је да је та уплата била у новембру, не умањује чињеницу да је Дирекција за воде до сада обезбедила укупно 57.662.247,60 динара за изградњу овог постројења, све време вршећи мониторинг над утрошком средстава и тражећи правдање њиховог трошења. У прилогу вам достављам извод о уплати, која је извршена 14.11.2019. године, за који тражим да буде објављен на вашем

порталу, уз мој одговор. Ваша конструкција око Фонда за заштиту животне средине је такође неодржива, јер су сва средства оправдана и никада ни од какве Комисије ЈКП Рача није добило предлог за раскид уговора или сличан допис. Према тврђњама директора ЈКП Рача, они одговарају на сваки упит који стигне од било ког државног органа и веома су ревносни у томе. Информацију о контроли републичке буџетске инспекције сам добио од Одељења за буџет и финансије Општинске управе у Рачи, непосредно пред почетак наведене седнице Скупштине општине. До сада никада нисам добио погрешне информације од њих, тако да немам разлог да им не верујем. Али, сада долазимо до суштинских ствари, а то је наводни узбуњивач Томислав Вељковић. Кажем наводни, јер је Закон о заштити узбуњивача јасан и дотичном се не може, за његово досадашње деловање признати да је узбуњивач, већ да се само политички бори за идеје које пропагира Вук Јеремић, као његов активиста. У прилогу вам достављам објаву са личног ФБ профила дотичног Томислава Вељковића, за коју такође тражим да буде објављена уз мој одговор! Дакле, ни првобитна пријава по којој наведено тужилаштво поступа није написана од стране Томислава Вељковића, већ од стране Дејана Милосављевића и Драгана Стевановића, бивших повериеника Српске напредне странке у Рачи. Томислав Вељковић је тек накнадно, поднео пријаву, о чему сте сигурно обавештени, али вам није у интересу да то објавите. И на крају, две кључне ствари. Заиста ми није јасно зашто мене доводите у везу са овим случајем. Тужилаштво ради свој посао и верујем да ће га у складу са законом и окончати, а за целокупан тај период у коме се води поступак мене лично нико није позвао да дам било какву изјаву или обавештење у својству грађанина или евентуално сведока. И друго, због неистина и обмана јавности, које сте ви и други медији вршили у претходном периоду, Скупштина општине Рача је основала Анкетни одбор за испитивање свих евентуалних злоупотреба које су вршене у претходних 10 година у Рачи. Тај Анкетни одбор је за 17.2.2020. године заказао саслушање Данила Радуловића, директора фирме која је била извођач радова на постројењу за пречишћавање отпадних вода у Рачи, па вас овом приликом упућујем да томе присуствујете и објавите то сто он има да каже о овом случају, јер за све ово време као објективни и непристрасни новинари нисте нашли прилику да и њега питате о реализацији предметног пројекта. Захтевам да моју изјаву користите само и искључиво у интегралној форми, како је дато у овом мејлу. Једино је интегралан и целовит текст изјаве аутORIZован и дозвољен за јавну објаву, уз обавезну објаву два прилога овог мејла, који су у тексту поменути." Из наведеног имејла су одстрањени пасуси 6 и 7, који гласе: "Али, сада долазимо до суштинских ствари, а то је наводни узбуњивач Томислав Вељковић. Кажем наводни, јер је Закон о заштити узбуњивача јасан и дотичном се не може, за његово досадашње деловање признати да је узбуњивач, већ да се само политички бори за идеје које пропагира Вук Јеремић, као његов активиста. У прилогу вам достављам објаву са личног ФБ профила дотичног Томислава Вељковића, за коју такође тражим да буде објављена мој одговор! Дакле, ни првобитна пријава по којој наведено тужилаштво поступа није написана од стране Томислава Вељковића, већ од стране Дејана Милосављевића и Драгана Стевановића, бивших повериеника Српске напредне странке у Рачи. Томослав Вељковић је тек накнадно, поднео пријаву, о чему сте сигурно обавештени, али вам није у интересу да то објавите." Објављивањем напред наведеног чланка, као и наслова, те изношењем и проношењем чињеница које су у потпуности нетачне, тужилац је грубо изложен негативној медијској кампањи, представљен јавности као особа склона незаконитим активностима, криминалац, саучесник у вршењу кривичног дела, лице које врши злоупотребе и обмањује јавност. Наводи који се тичу тужиоца у предметном чланку су

не само неистинити, већ имају и малициозну тенденцију да изазову негативну реакцију шире јавности према тужиоцу. Тужилац се, након што је сазнао за чланак, без одлагања, дана 17.02.2020. године, писаним путем обратио новинару, Милици Војтек, путем имејла у 11:17 часова, у ком је истакао да су информације објављене на порталу „Пиштаљка“ од дана 16.02.2020. године пристрасно приказане, тражећи да се објави одговор на текст и то у виду објављивања интегралне верзије тужиочевог имејла од дана 11.02.2020. године од 15:16 часова са припадајућим прилозима, и то у циљу објективног обавештавања јавности и омогућавања грађанима да сами формирају свој вредносни суд на основу расположивих информацијама. На наведени имејл од дана 17.02.2020. године у 11:17 часова, тужилац није добио никакав одговор. Како је већи број људи звао тужиоца након објављеног чланка на порталу „Пиштаљка“, како би се распитали да ли је заиста умешан у криминалне радње и да ли има везе са изнетим махинацијама и прикривањем, тужилац је одлучио да објави реаговање на информацију и то путем портала „Pink.rs“ дана 17.02.2020. године. Након објаве тужиочевог реаговања, огласио се друготужени, који је за исти медиј, „Pink.rs“, изјавио да су „објавили одговор као слику Александра Сенића, а пошто Србија има јак Закон о заштити узбуњивача нисмо могли да објавимо његове инсинуације и вређање Томислава Вељковића, јер је законски забрањено да се учествује у прогону узбуњивача“. Овакво поступање тужених, да и поред захтева у коме тужилац инсистира да се објави целокупан садржај његовог имејла, тужени нису учинили било шта како умањили штету тужиоцу, потврђује јасну намеру да нашкоде части и угледу тужиоца. Сматра да тужени нису имали било какав законски основ да не објаве наведени имејл од дана 11.02.2020. године, а свакако наводи да се необјављивањем интегралне верзије имејла штити наводни узбуњивач Томислав Вељковић, није могао ослободити тужене ове обавезе. Истакао је да није инсистирао да се мења текст објављеног чланка, већ само да се уз чланак објави неизмењена верзија тужиочевог имејла, имајући у виду да већ објављена верзија доводи просечног читаоца у заблуду о битним чињеницама. Тужени су објављивањем неистинитих информација о тужиоцу, и поред чињенице да не поседују никаква конкретна сазнања, ни доказе који би теретили тужиоца за некакво спорно поступање, поступили супротно ЗЛИМ, а оваквим штетним поступањем повредили су права тужиоца. Тужилац је приликом сазнања за цитирани текст осетио стрес и нелагоду високог интензитета, као и бојазан какве ће последице такви наводи оставити на данашњи, као и будући професионални и приватни живот тужиоца. Извештавање тужених које се заснива на непровереним, неистинитим информацијама и које за основ нема никакав конкретан доказ, не улази у сферу дозвољене критике нечијег рада, већ представља неумесно инсинуирање да се одређена особа бави криминалним радњама. Напред наведене наводе и наслове објављене у медију, тужилац је доживео као директан напад на његов интегритет, на част и лични и професионални углед. Истакао је да су тужени морали посветити повећану пажњу чињеницама које се односе на тужиоца које су објавили, јер су писали о бившем народном посланику, о пословима државне управе, тј. о чињеницама које се тичу пословања органа власти, па је била потребна већа и брижљивија пажња при провери ових информација које садрже тешке оптужбе на рачун тужиоца. Тужени су поступили супротно ЗЛИМ и злоупотребили начело слободе информисања, јер се објављивањем поменутих наслова на непримерен начин износи један вредносни суд и неистинита информација, чиме је пређена граница којим се штити право на част, приватност и углед, а повређена је и претпоставка невиности. Предложио је да суд усвоји тужбени захтев прецизирају поднеску од 23.06.2020. године. Трошкове поступка је тражио и определио.

Тужени су у одговору на тужбу оспорили основ и висину тужбеног захтева. Навели су да тужилац поднетом тужбом жeli да застраши новинаре „Пиштаљке“ збog писања о злоупотребама у општини Рача у којој је тужилац члан општинског већа, као и због тога што су разоткрили да обмањује јавност у вези са изградњом фабрике за прераду отпадних вода у овом месту. Доказ за ову тврђњу је и чињеница да тужба Владимиру Радомировићу није послата на адресу пребивалишта која је наведена у важећим документима или адресу „Пиштаљке“, већ на адресу која је позната само уском кругу њему блиских лица, која не постоји ни у једном регистру државних органа и коју су тужилац и/или његов пуномоћник могли да сазнају само ако су починили неко кривично дело. Као што поручује уреднику да зна адресу на којој живи, иако иста нигде није евидентирана, тужилац поручује новинарки да зна да не живи на адреси на којој је пријављена. Навели су да „Пиштаљка“ већ 10 година истражује корупцију и злоупотребе у државним органима, јавним предузећима и другим институцијама и позната је, како по истраживачком новинарству, тако и по заштити узбуњивача, правно саветовалиште „Пиштаљке“ за узбуњиваче јединствено је у свету. Тужба представља напад на истраживачко новинарство које „Пиштаљка“ негује, као и очигледан покушај омаловажавања и дискредитације узбуњивача Томислава Вељковића, као и узбуњивача уопште. Текст са насловом „Александар Сенић прикрива малверзације у изградњи фабрике воде у Рачи“, објављен је уз пуно поштовање одредаба Закона о јавном информисању и медијима и у складу са правилима новинарске етике. Из садржине поменутог текста и објављених прилога видљива је јасна намера аутора и уредника да информишу јавност о ненаменском трошењу буџетских средстава, о чему јавност неспорно има интерес да зна. Тужилац је јавни функционер и политичар, повериеник "Српске напредне странке" за Општину Рача, члан општинског већа општине Рача и запослен у "Коридорима Србије" на радном месту шефа пројекта, и због тога мора да трпи појачан степен критике, како је то прописано чланом 8. Закона о јавном информисању и медијима. Чланак представља јасну и аргументовану критику тужиочевог рада и усмерен је на расправљање питања од јавног значаја, а не на вређање и омаловажавање његове личности. Истинитост чињеничних навода текста произлази из аката државних органа који су уз текст објављени. Наслов чланка представља констатацију новинара и уредника засновану управо на овим документима као и на чињеници да је тужилац тврдио да наводи из текста нису истинити позивајући се на документа за која је морао да зна да не постоје. Пре него што је чланак објављен, новинар „Пиштаљке“ се обратио тужиоцу са питањима, на које је тужилац доставио одговор, који је објављен као прилог уз текст, те је и овом погледу испоштована дужност новинарске пажње при извештавању. С обзиром да је спорни чланак објављен уз поштовање норми и стандарда које прописују Закон и кодекс новинарске етике и да је у њему изнето критичко мишљење о раду тужиоца, тужилац нема право на накнаду штете, без обзира да ли се осећа лично повређеним изношењем оваквог мишљења. Указали су да је изградња постројења за прераду отпадних вода у Рачи, према првобитном уговору, требало да буде завршена пре 8 година, односно у децембру месецу 2011. године, о чему је „Пиштаљка“ већ писала. Накнадним уговорима и анексима уговора увећавана је вредност инвестиције и продужавано време за завршетак радова. До данас је у изградњу фабрике уложено око 600.000 евра, а постројење још увек није пуштено у рад нити ће бити још неколико месеци, што је новинарима „Пиштаљке“ потврдио сам извођач радова. Како се изградња фабрике финансира буџетским средствима Дирекције за воде Министарства пољопривреде и ЈКП „Рача“,

неспоран је интерес јавности да зна на који начин се троши новац пореских обвезника. Због сумње да су приликом изградње фабрике извршена одређена кривична дела, пред Посебним одељењем за сузбијање корупције Вишег јавног тужилаштва у Краљеву води се кривични поступак у предмету КТКО 8/19. Поступак у Краљеву се води на основу кривичне пријаве коју је поднео узбуњивач Томислав Вељковић. Пред Привредним судом у Крагујевцу у току је спор између ЈКП Рача и предузета која су радила на изградњи фабрике (предмет П бр. 463/16), што такође указује на постојање проблема при реализацији овог пројекта. Навели су да је тачно да је „Пиштаљка“ претходних година објавила више текстова о изградњи постројења, али су нетачни наводи да су тужени у текстовима покушали да доведу у везу тужиоца са наводним малверзацијама и злоупотребама. Текст који је предмет тужбе бави се искључиво критичком анализом тужиочевог рада као политичког функционера и носиоца јавне функције. Указали су да статус узбуњивача не постоји, нити овај статус узбуњивачима додељује или признаје било који орган или институција. Физичко лице постаје узбуњивач самим чином откривања информација о кршењу прописа, људских права или других неправилности, што је дефинисано у члану 2 Закона о заштити узбуњивача. Томислав Вељковић је постао узбуњивач у моменту када је указао да је новац за изградњу фабрике потрошен, а да фабрика фактички не постоји. То је препознао и Виши суд у Крагујевцу, који је на основу Закона о заштити узбуњивача донео решење о привременој мери ППр-уз бр. 2/17 од 28.12.2017. године, и вратио на рад узбуњивача Вељковића, који је због откривања ове информације добио отказ, што је била одмазда послодавца. Политичко опредељење Томислава Вељковића није од значаја нити има утицаја на предмет спора. Даље су навели да се спорни текстом не вређа част и углед тужиоца, јер су све чињенице које су у њему изнете непобитне, а тачност чињеница произлази из аката државних органа који су уз текст објављени, а аутор текста је само верно пренео информације из ових докумената. На основу чињеница које су утврђене из приложених доказа аутор текста је утврдио да је тужилац обмануо јавност, што је тачно и што произлази из објављених докумената и признања самог тужиоца. Тужилац је на седници Анкетног одбора изјавио да су изградњу фабрике контролисале различите институције - Фонд за заштиту животне средине, Дирекција за воде и буџетска инспекција. Свака од ових тврдњи је у целости или делимично демантована од стране органа који су поменути, те је тачна и доказана тврдња тужених да је тужилац покушао да обмане јавност, али га је „Пиштаљка“ у томе спречила. Указали су да је снимак који је интегрисан у текст, настао на седници Скупштине општине Рача, која је била јавна и исти је објављен на YouTube каналу Телевизије Рача, те је на тај начин учињен јавно доступним. Видео јесте подешен да почиње од назначеног тренутка, и то је учињено због тога што у том тренутку тужилац износи тврдње које су предмет спорног чланка, а снимак траје знатно дуже. Даље су навели да су у изостављеним пасусима тужиочевог мејла изнети нетачни и донекле увредљиви коментари на рачун Томислава Вељковића, узбуњивача из Раче, у којима тужилац негира да је Вељковић узбуњивач и наводи да се он само „политички бори за идеје које пропагира Вук Јеремић, као његов активиста.“ Тужилац је захтевао и да се објави фотографија на којој се налазе Вељковић и Вук Јеремић и навео да тужилаштво не поступа по пријави коју је поднео Томислав Вељковић, што није тачно. Наведени део мејла је изостављен јер представља увреду за Томислава Вељковића који је остварио и судску заштиту као узбуњивач, што тужилац настоји да релативизује својим нетачним и неутемељеним изјавама, којима се износе инсинуације и вређа узбуњивач. У одговору на мејл тужиоца од 11.2.2020. године новинарка је тужиоца обавестила да у складу са законом и правилима професије

уредник „Пиштаљке“ одређује шта ће бити објављено, као и да ауторизација по закону не постоји. Након објављивања текста, тужилац се обратио новинарки Милици Војтек, захтевајући да се објави интегрална верзија тужиочевог мејла од 11.2.2020. године. Како је наведени мејл тужиоца, осим дела који је уредник сматрао неприхватљивим, већ био објављен у оквиру текста, оваквом захтеву за одговор није удовољено. Осим тога, изостављени део имејла се не односи на чињенице изнете у чланку, већ на узбуњивача Вељковића. Указали су да тужилац није тражио објављивање одговора на текст, у смислу члана 86. ЗЈИМ, јер није доставио никакав одговор у коме тврди да су изнете информације неистините, непотпуне или нетачно пренете, већ је тражио објављивање раније достављеног мејла. Новинарка Милица Војтек је приликом писања спорног текста поступала са дужном пажњом, тако што се у вези са наводима тужиоца изнетим на седници скupštine, односно анкетног одбора обратила институцијама које је тужилац поменуо. Од наведених институција је добила одговоре који су демантовали наводе тужиоца, што је недвосмислено наведено у тексту. Испоштовала је и прописане стандарде новинарског извештавања, јер је контактирала тужиоца, поставила му питања и дала му прилику да се изјасни. Такође, његов одговор је, осим у делу који нема везе са чланком и постављеним питањима, објављен у целости. Чланак је написан одмерено и без сензационалистичких елемената, са јасно израженом намером да допринесе јавној расправи о питању од општег интереса о ком „Пиштаљка“ годинама пише. Из садржине текста и стила којим је написан, као и из чињенице да ни на који начин није поменут било који елемент из приватног живота тужиоца, видљиво је да текст није усмерен на његову личност, већ да је реч о аргументованој и дозвољеној критици његовог рада као јавног функционера. Тужилац је истакнута јавна личност и бивши народни посланик, сада члан Општинског већа општине Рача, због чега је дужан да се са посебном пажњом изјашњава о питањима од јавног интереса. Тужилац је морао бити свестан повећаног степена одговорности који као јавна личност има, и да управо из тог разлога изречене неистине имају већу тежину. Неповерењу у оно што говори допринео је сам тужилац, имајући у виду да је још 2016. године за емисију „АгроДан“ изјавио да је општина Рача једна од ретких општина која има постројење за пречишћавање отпадних вода. Навели су да је неистина да је Рача тада имала овакво постројење, а нема га ни данас. На месту где је предвиђена изградња фабрике, у то време су постојале само „две шупе и три рупе“, на шта је узбуњивач указао, а што је „Пиштаљка“ објавила. На фотографијама које су објављене уз текст види се да на месту где би требала да буде фабрика постоје само три недовршена приземна објекта и два недовршена базена, без икакве опреме. Навели су да фабрика и даље не ради и тек треба да буде пуштена у пробни рад који ће, по речима извођача радова, трајати најмање неколико месеци, и после ког, ако све буде у реду тек треба да почне рад фабрике. Навели су и да је тужба неуредна, с обзиром да се ставом три петитума тражи да се обавеже друготужени да објави пресуду, али није наведено где, у ком облику и у ком трајању пресуду би евентуално требало објавити. Предложили су да суд одбаци тужбу, односно одбије тужбени захтев. Трошкове поступка су тражили и определили.

Међу парничним странкама није спорно да су објављени предметни текст и пасивна легитимација тужених.

Међу парничним странкама је споран основ и висина тужбеног захтева.

Суд је у доказном поступку извео доказ читањем биографије Александра Сенића,

основне претраге Инжењерске коморе Србије, извода из АПР-а од 06.03.2020. године, извода са сајта "Менса", извода из АПР-а од 09.03.2020. године, извода из Регистра националног интернет домена Србије од 06.03.2020. године, података са интернет портала "Пиштаљка", записника о извршеном пуштању у пробни рад и провери функционалности уградене опреме постројања за пречишћавање отпадних вода насеља Рача, Адровац и Доња Рача од 15.02.2020. године, записника о функционалном испитивању опреме од 15.02.2020. године, извода са друштвене мреже "Facebook", чланка са интернет портала "Пиштаљка" од 16.02.2020. године, е-маил преписке од 11.02.2020. године, е-маил преписке од 25.02.2020. године, чланака са сајта pink.rs, чланка са интернет портала "Пиштаљка" од 15.11.2016. године, решења Вишег суда у Крагујевца Пр-уз-2/2017 од 28.12.2017. године, решења општине Раче, Општинске управе, Одељења за изградњу, урбанизам и локални економски развој бр. ROP-RAC-12607-IUPH-2/2020, Инт. бр. 354-42/2020-IV-02 од 12.06.2020. године, извештаја Анкетног одбора Скупштине општине Рача из маја 2020. године, уверења Основног суда у Аранђеловцу Ку бр. 1333/20 од 11.03.2020. године, уверења Министарства унутрашњих послова, Сектор за аналитику, телекомуникационе и информационе технологије, Одељење за аналитику, телекомуникационе и информационе технологије у Крагујевцу, Одсек за аналитику и полицијске евиденције за ПУ Крагујевац бр. 05/19/1-235-17756/20 ЦБ-239987 од 02.03.2020. године, уверења Основног суда у Аранђеловцу Ку бр. 1271/20 од 06.03.2020. године, уверења Министарства унутрашњих послова, Сектор за аналитику, телекомуникационе и информационе технологије, Одељење за аналитику, телекомуникационе и информационе технологије у Крагујевцу, Одсек за аналитику и полицијске евиденције за ПУ Крагујевац бр. 05/19/1-235-1/20-1557 ЦБ-240265 од 02.03.2020. године, уверења Основног суда у Аранђеловцу Ку бр. 1368/20 од 12.03.2020. године, уверења Министарства унутрашњих послова, Сектор за аналитику, телекомуникационе и информационе технологије, Одељење за аналитику, телекомуникационе и информационе технологије у Крагујевцу, Одсек за аналитику и полицијске евиденције за ПУ Смедерево бр. 05.19.7-235-20557/20 од 09.03.2020. године, решења о употребној дозволи општине Раче, Општинске управе, Одељења за изградњу, урбанизам и локални економски развој бр. ROP-RAC-12607-IUPH-2/2020, Инт. бр. 354-42/2020-IV-02 од 12.06.2020. године, потврде општине Раче, Општинске управе, Одељења за изградњу, урбанизам и локални економски развој бр. ROP-RAC-12607-IUPH-2/2020, Инт. бр. 354-42/2020-IV-02 од 23.06.2020. године, решења општине Раче, Општинске управе, Одељења за изградњу, урбанизам и локални економски развој бр. ROP-RAC-12607-IUPH-2/2020, Инт. бр. 354-42/2020-IV-02 од 27.06.2020. године, потврде општине Раче, Општинске управе, Одељења за изградњу, урбанизам и локални економски развој бр. ROP-RAC-12607-IUPH-2/2020, Инт. бр. 354-42/2020-IV-02 од 07.07.2020. године, дописа Савеза пчеларских организација Србије, дописа ЈКП Рача са прилозима од 28.01.2021. године, чланка са интернет портала "Пиштаљка" од 27.01.2021. године, уговора из јуна 2011. године, анекса уговора из јуна 2011. године, уговора из марта 2012. године, анекса I уговора из марта 2012. године, анекса II уговора из марта 2012. године, уговора из марта 2013. године, раскид уговора из марта 2013. године, уговора из маја 2015. године, раскид уговора из марта 2015. године, уговора из јуна 2016. године, саслушао тужиоца Александра Сенића, тужене Владимира Радомировића и Милицу Војтек, сведоке Бранислава Милутиновића, Наташу Јањић, Марка Дугића и Драгана Матића, па је на основу савесне и брижљиве оцене сваког доказа посебно и свих доказа заједно, сходно члану 8 Закона о парничном поступку, утврдио следеће чињенично стање:

Читањем мејла који је новинарка портала "Пиштаљка", Милица Војтек, упутила Александру Сенићу дана 11.02.2020. године, у 13:41 часова, суд је утврдио да се у мејлу постављају следећа питања: 1) На Скупштини општине Рача одржаној 30.12.2019. године рекли сте да је изградњу постројења за прераду отпадних вода контролисала републичка буџетска инспекција. Пиштаљка је из Министарства финансија добила допис којим се демантује ова Ваша тврђња и наводи да то што сте рекли није тачно и да Буџетска инспекција није контролисала изградњу овог постројења. Зашто сте на Скупштини изнели неистините информације? 2) Због чега сте на Скупштини општине Рача одржаној 30.12.2019. године обманули јавност рекавши да је Дирекција за воде у децембру 2019. године уплатила одређена средства за завршетак радова на фабрици за прераду отпадних вода? Пиштаљка је и од ове институције добила писану потврду да ово што сте рекли није истина. 3) На Скупштини општине Рача одржаној 30.12.2019. године такође сте обманули јавност рекавши да је "Фонд за заштиту животне средине дао и потписао извештај да су средства наменски утрошена", иако је Фонд престао са радом још 2012. године, а Комисија коју је формирало Министарство пољопривреде и заштите животне средине није добила финансијске извештаје и предложила је раскид уговора са ЈКП Рача. 4) Због чега сте покушали да дискредитујете узбуњивача Томислава Вељковића који је указао на малверзације у изградњи Фабрике за прераду отпадних вода и по чијој пријави Посебно одељење тужилаштва за сузијање корупције у Краљеву води случај?

Читањем мејла који Александар Сенић упутио новинарки портала "Пиштаљка", Милици Војтек, дана 11.02.2020. године, у 15:16 часова, суд је утврдио да се у мејлу наводи: „Поштована Милице, Оно што се већ годинама дешава је апсолутна замена теза, коју из мени непознатог разлога врши портал Пиштаљка. Дакле, обмана јавности је вршена управо од сајта Пиштаљка, а не са моје стране! Пиштаљка је пре више година објавила фиктивну причу о "три шупе и две рупе", за које је исплаћено више стотина хиљада евра, све време покушавајући мене лично да увуче у неке наводне криминалне радње. Као прво, предлажем вам да више не обмањујете јавност и да објективно пренесете слику са терена, а објективна слика је да је постројење за пречињавање отпадних вода у Рачи завршено и да се тренутно пушта у пробни рад! То што сам на седници Скупштине општине Рача грешком рекао да је Дирекција за воде извршила плаћање привремене ситуације у децембру, а истине је да је та уплата била у новембру, не умањује чињеницу да је Дирекција за воде до сада обезбедила укупно 57.662.247,60 динара за изградњу овог постројења, све време вршећи мониторинг над утрошком средстава и тражећи правдање њиховог трошења. У прилогу вам достављам извод о уплати, која је извршена 14.11.2019. године, за који тражим да буде објављен на вашем порталу, уз мој одговор. Ваша конструкција око Фонда за заштиту животне средине је такође неодржива, јер су сва средства оправдана и никада ни од какве Комисије ЈКП Рача није добило предлог за раскид уговора или сличан допис. Према тврђњама директора ЈКП Рача, они одговарају на сваки упит који стигне од било ког државног органа и веома су ревносни у томе. Информацију о контроли републичке буџетске инспекције сам добио од Одељења за буџет и финансије Општинске управе у Рачи, непосредно пред почетак наведене седнице Скупштине општине. До сада никада нисам добио погрешне информације од њих, тако да немам разлог да им не верујем. Али, сада долазимо до суштинских ствари, а то је наводни узбуњивач Томислав Вељковић. Кажем наводни, јер је Закон о заштити узбуњивача јасан и дотичном се не може, за његово досадашње деловање признати да је узбуњивач,

већ да се само политички бори за идеје које пропагира Вук Јеремић, као његов активиста. У прилогу вам достављам објаву са личног ФБ профила дотичног Томислава Вељковића, за коју такође тражим да буде објављена уз мој одговор! Дакле, ни првобитна пријава по којој наведено тужилаштво поступа није написана од стране Томислава Вељковића, већ од стране Дејана Милосављевића и Драгана Стевановића, бивших поверилика Српске напредне странке у Рачи. Томислав Вељковић је тек накнадно, поднео пријаву, о чему сте сигурно обавештени, али вам није у интересу да то објавите. И на крају, две кључне ствари. Заиста ми није јасно зашто мене доводите у везу са овим случајем. Тужилаштво ради свој посао и верујем да ће га у складу са законом и окончати, а за целокупан тај период у коме се води поступак мене лично нико није позвао да дам било какву изјаву или обавештење у својству грађанина или евентуално сведока. И друго, због неистине и обмана јавности, које сте ви и други медији вршили у претходном периоду, Скупштина општине Рача је основала Анкетни одбор за испитивање свих евентуалних злоупотреба које су вршене у претходних 10 година у Рачи. Тај Анкетни одбор је за 17.2.2020. године заказао саслушање Данила Радуловића, директора фирме која је била извођач радова на постројењу за пречишћавање отпадних вода у Рачи, па вас овом приликом упућујем да томе присуствујете и објавите то сто он има да каже о овом случају, јер за све ово време као објективни и непристрасни новинари нисте нашли прилику да и њега питате о реализацији предметног пројекта. Захтевам да моју изјаву користите само и искључиво у интегралној форми, како је дато у овом мејлу. Једино је интегралан и целовит текст изјаве ауторизован и дозвољен за јавну објаву, уз обавезну објаву два прилога овог мејла, који су у тексту поменути. Као прилог мејла достављен је извод са рачуна ЈКП Рача са стањем на дан 14.11.2019. године, из кога произлази да је Буџетски фонд за воде уплатио износ од 1.770.000,00 динара на име инвестиције у објекте и опрему, као и извод са друштвене мреже "Facebook" Томислава Вељковића, из кога произлази да је Томислав Вељковић дана 14. марта 2017. године објавио фотографију са Вуком Јеремићем уз опис: "Да, тако је, идемо испочетка. Зашто? Зато што су изиграли наше поверење, зато што су злоупотребили нашу искреност, зато што једно причају а друго раде. Зато што говоре о борби против криминала и корупције, а у пракси корумпиране политичаре примају у своје редове. Зато што је за лопове и криминалце сис постала сигурна кућа. Ми то не желимо, зато почињемо нову причу са Вуком Јеремићем. Ми желимо да Србија буде уређена, ми желимо да се у Србији поштују институције, ми желимо да Србија има Европске стандарде, а не да нам гвооре о Европи, а раде супротно. Ми не желимо да се појединци бахатем а велика већина народа живи у беди. Ми хоћемо Европске стандарде, нећемо причу о Европи."

Читање извода са интернет портала "Пиштаљка", суд је утврдио да је дана 16.02.2020. године објављен текст под насловом "Александар Сенић прикрива малверзације у изградњи фабрике воде у Рачи", чији је аутор Милица Војтек. У тексту се, између осталог, наводи: „Крађу новца грађана приликом изградње постројења за прераду отпадних вода у Рачи Крагујевачкој током које је нестало 600.000 евра покушава да заташка поверилик Српске напредне стране за ту општину Александар Сенић. Сенић, који је познат као један од највећих "прелетача" и који је после победе на локалним изборима 2016. године у Рачи као представник Социјалдемократске странке Бориса Тадића превео целу одборничку групу у СНС и након годину дана без конкурса добио звање директора на тзв. Коридору 11, о чему је Пиштаљка писала, покушао да обмане јавност у вези са овим случајем на седници скупштине Рача одржаној 30. децембра

прошле године. Пиштаљка, која је прва обавестила јавност о овом случају, открила је да је свака тврђња из Сенићевог обраћања на седници о овом случају потпуно или делимично неистинита. Како су новинари Пиштаљке утврдили, Сенић је обмануо јавност рекавши да су изградњу овог постројења контролисали Фонд за заштиту животне средине, који не постоји већ више од седам година, затим да је републичка Буџетска инспекција вршила надзор над изградњом овог постројења, као и да је Дирекција за воде у децембру пренела одређена средства за завршетак радова. "Изградњу те фабрике контролисале су разне републичке институције. Прво Фонд за заштиту животне средине који је и дао одређена средства и дао извештај и потписао да су средства наменски утрошена. После тога, Дирекција за воде, која је и у децембру пренела одређена средстава за завршетак радова на фабрици постројања за пречишћавање отпадних вода, а све то време Буџетска инспекција је контролисала да ли се средства наменски троше.", рекао је Сенић у свом обраћању одборницима. Пиштаљка је свакој од институција које је Александар Сенић навео као контролоре и финансијере изградње овог постројења послала упит како би проверила његове наводе и свака од њих је потпуно или делимично оповргла његове речи. Из Буџетске инспекције, која ради у оквиру Министарства финансија, на основу захтева о приступу информацијама од јавног значаја добили смо одговор у коме се наводи да ова институција „није вршила инспекцијску контролу средстава за изградњу постројења за отпадне воде у Рачи“. Ни Републичка дирекција за воде није децембра 2019. године одобрила последње потраживање ЈКП „Рача“, како је то Сенић твrdio. Разлог - радови који су приказани нису могли бити изведени. „У децембру месецу 2019. године није било уплате средстава. Захтев за пренос средстава ЈКП Рача (...) није одобрен из формално правних и чињеничних разлога“ зато што „су приказани радови који нису могли бити изведени, при чему је ситуација оверена како од стране извођача тако и од стране надзора“, наводи се у одговору Републичке дирекције за воде на питање Пиштаљке из јануара ове године. Ова дирекција је иначе у протеклих девет година уплатила 57.662.947,65 динара ЈКП Рача. Средства су утрошена на, како нам је у тој дирекцији саопштено, технолошку линију, део хидромашинских радова и део архитектонско-грађевинских радова у постројењу за прераду отпадних вода. Коначно, ни Сенићеви наводи о контроли коју је вршио Фонд за заштиту животне средине не одговарају истини. Податке о контроли нисмо добили од овог Фонда јер је престао да постоји још 2012. године, па смо се обратили Министарству заштите животне средине које нас је обавестило да је предмете Фонда наследило тада постојеће Министарство пољопривреде и заштите животне средине. Оно је од ЈКП „Рача“ тражило завршни извештај о реализацији овог пројекта. У записнику од 11. фебруара 2016. године то министарство наводи да је образовало комисију која је дала предлог да се уговор са ЈКП „Рача“ раскине и изврши повраћај уплаћених средстава. „Комисија је утврдила да осим захтева за пренос средстава, који је био услов за исплату првог дела додељеног средстава, немају ништа чиме правдају средства, нема ни једног извештаја“, наводи се у извештају ове комисије о изградњи постројења за пречишћавање отпадних вода насеља Рача, Адрровац и Доња Рача. У извештају се додаје да је ЈКП „Рача“ послат допис да доставе завршни извештај, а да су они доставили периодични извештај у коме „наводе да пројекат није завршен“. Иако је ЈКП „Рача“ обавестило комисију да су 5. маја 2015. обезбеђена средства за довршетак пројекта, резиме комисије је био да из ЈКП „Рача“ „нису доставили ни један рачун, или ситуацију иако у финансијском извештају наводе да су утрошили 57.356.756,14 динара“. (...) Узбуњивач из Раче Томислав Вељковић својевремено је добио отказ управо због указивања на

малверзације у ЈКП „Рача“ и био је први који је указао на то да су милиони утрошени на градњу непостојеће фабрике. Он је Вишем јавном тужилаштву у Крагујевцу у мају 2016. године поднео је кривичну пријаву у вези са овом фабриком. Тужилаштво је за годину и по дана истраге прво утврдило да нема доказа о почињеним кривичним делима, али после писања Пиштаљке тужилац Дејан Вељковић је, како је сам изјавио, „променио свест“ и поново отворио истрагу. Случај је затим преузело посебно одељење за борбу против корупције у Краљеву. Иако је изградња фабрике за прераду отпадних вода тренутно у завршној фази, повереник СНС-а Александар Сенић упорно покушава да избегне одговор на питање где је утрошен новац који је ЈКП „Рача“ уплаћен до 2016. године када су се на месту данашње фабрике налазиле само две шупе и три рупе. Новинарка Пиштаљке питала је Александра Сенића због чега је обмануо јавност на седници скupštine да би он путем мејла одговорио да постоји обмана јавности, „али не са његове стране“. „То што сам на седници Скупштине општине Рача грешком рекао да је Дирекција за воде извршила плаћање привремене ситуације у децембру, а истина је да је та уплата била у новембру, не умањује чињеницу да је Дирекција за воде до сада обезбедила укупно 57.662.247,60 динара за изградњу овог постројења, све време вршећи мониторинг над утрошком средстава и тражећи правдање њиховог трошења. (...) Ваша конструкција око Фонда за заштиту животне средине је такође неодржива, јер су сва средства оправдана и никада ни од какве Комисије ЈКП Рача није добило предлог за раскид уговора или сличан допис. Према тврђњама директора ЈКП Рача, они одговарају на сваки упит који стигне од било ког државног органа и веома су ревносни у томе. Информацију о контроли републичке буџетске инспекције сам добио од Одељења за буџет и финансије Општинске управе у Рачи, непосредно пред почетак наведене седнице Скупштине општине. До сада никада нисам добио погрешне информације од њих, тако да немам разлог да им не верујем“, навео је, између осталог, Сенић у одговору путем мејла у коме је оптужио Пиштаљаку да лаже и да је цео случај фабриковаља.“ У склопу текста је интегрисан видео снимак седнице Скупштине општине Рача, који је постављен на YouTube, као и мејл Александра Сенића од 11.02.2020. године, из кога је изостављен прилог који се односи на „Facebook“ објаву Томислава Вељковића, као и пасус који се односи на именованог и то: „Али, сада долазимо до суштинских ствари, а то је наводни узбуњивач Томислав Вељковић. Кажем наводни, јер је Закон о заштити узбуњивача јасан и дотичном се не може, за његово досадашње деловање признати да је узбуњивач, већ да се само политички бори за идеје које пропагира Вук Јеремић, као његов активиста. У прилогу вам достављам објаву са личног ФБ профиле дотичног Томислава Вељковића, за коју такође тражим да буде објављена уз мој одговор! Дакле, ни првобитна пријава по којој наведено тужилаштво поступа није написана од стране Томислава Вељковића, већ од стране Дејана Милосављевића и Драгана Стевановића, бивших поверилика Српске напредне странке у Рачи. Томислав Вељковић је тек накнадно, поднео пријаву, о чему сте сигурно обавештени, али вам није у интересу да то објавите.“ Уз текст је објављена и следећа документација: 1) записник о примопредаји Министарства пољопривреде и заштите животне средине од 11.02.2016. године у коме се наводи да је решењем бр. 119-01-138/2014-17 од 03.07.2014. године именована Комисија за разматрање нереализованих преузетих уговорних обавеза за пројекте у области заштите животне средине и усвајање извештаја о реализацији пројекта са задатком да размотри приспеле извештаје и да утврди да ли пројекти реализовани у складу са приспелим уговорима и другим процедурама, односно утврди да ли су испуњени услови за уплату остатка уговорне обавезе, а за уговорне обавезе где недостају извештаји и друга пратећа документација –

да утврди разлоге, односно покрене поступке и предложи мере за даљи поступак. Саставни део записника је табела у којој се наводе следећи подаци за пројекат изградње постројења, пречишћавање отпадних вода насеља Рача, Адровац и Доња Рача: да је корисник средстава ЈКП Рача, да је вредност уговора 27.399.600,00 динара, да је укупан збир плаћања 14.399.600,000 динара, а у рубрици "коментар" да је Комисија утврдила да осим захтева за пренос средстава, који је био услов за исплату првог дела дозвољених средстава, немају ништа чиме правдају пренос средстава, да нема ниједног извештаја, 15.05.2015. године послат им је допис да доставе завршни извештај, 04.05.2015. године доставили су периодични извештај у коме наводе да пројекат није завршен и да су 05.05.2015. године обезбеђена средстава за завршетка пројекта. Нису доставили ниједан рачун иако у извештају наводе да су утрошили 57.356.756,14. Комисија је констатовала да је истекао рок реализације, а да нису тражили продужетак рока, стога је предложила раскид уговора и повраћај средстава; 2) наративни (периодични) извештај реализације пројекта од 02.06.2015. године у коме се наводи да је укупна вредност пројекта 89.182.271,16 динара (739.426,84 евра), затим се наводе извори финансирања: сопствена средства 11.489.834,39 динара (95.266,73 евра), Министарство пољопривреде и заштите животне средине 14.399.600,000 динара (119.389,77 евра) и Републичка дирекција за воде 63.292.836,77 (524.770,34 евра), а погледу трајања пројекта се наводи да је почетак реализације 2012. године, те да пројекат није завршен до краја због недостатка финансирања, али да су 05.05.2015. године обезбеђена средстава за довршетак комплетног пројекта; 3) допис Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде, Републичке дирекције за воде број: службено, без датума, у коме се наводи да је: Републичка дирекција за воде у периоду од 2011-2019. године извршила уплату ЈКП Рача у износу од 57.662.247,60 динара, те да је исплата извршена на основу достављене III и IV привремене ситуације, по којима су извршени следећи радови: део хидромашинских радова и део архитектонско-грађевинских радова. У периоду од 2011-2017. године извршена је исплата на основу достављене I и II привремене ситуације, по којима су извршени следећи радови: технолошка линија, део хидромашинских радова у део архитектонско-грађевинских радова; 4) допис Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде, Републичке дирекције за воде бр. 01100-4/2/2020-07 од 24.01.2020. године у коме се, између осталог, наводи да у децембру месецу 2019. године није било уплате средстава. Захтев за пренос средстава ЈКП Рача није одобрен из формално правних и чињеничних разлога, а у прилогу дописа је достављен одговор на захтев за пренос средстава у коме се, између осталог, наводи: "Сагласно члану 4 став 1 тачка 3 алинеја 1 министарство ће износ средстава пренети под условом да се уз захтев за пренос средстава приложи ситуација о изведенним радовима оверену од стране извођача, надзорног органа и инвеститора. Како је достављена само потписана а не и оверена од ваше стране, у својству инвеститора, и како је контролом достављене докумнетације утврђено да су приказани радови који нису могли бити изведени, при чему је ситуација оверена како од стране извођача, вршимо повраћај средстава." и 5) допис Министарства финансија 19 бр. 4-00-07/2020 од 29.01.2020. године у коме се наводи да Буџетска инспекција Министарства финансија није вршила инспекцијску контролу средстава за изградњу постројења за отпадне воде у Рачи.

Читањем мејла који Александар Сенић упутио новинарки интернет портала "Пиштаљка", Милици Војтек, дана 17.02.2020. године, у 11:17 часова, суд је утврдио да се у мејлу наводи: "Поштована Милице, Објавили сзе на сајту само део мог мејла,

којим сам љубазно одговорио на ваша питања и један од два прилога, које сам послао! Овим путем захтевам да већ данас, у циљу објективног обавештавања јавности, објавите интегралну верзију мого мејла са одговорима, као и оба прилога из мејла.”

Читањем извода са интернет портала pink.rs, суд је утврдио да је објављен текст под насловом: “Александар СЕНИЋ: Пиштаљка објављује неистине против мене, дефинитивно ћу их тужити – Потројење изграђено и пуштено у рад! Активисту Вука Јеремића представљају као свог узбуњавача!”. У тексту се, између осталог, наводи: “Тај човек који им је доставио податке није никакав узбуњивач, како га они представљају, већ је активиста Вука Јеремића. Он као пише кривичне пријаве, али Тужилаштво то одбације, јер су бесмислене. Данас су објавили текст са насловом да ја прикривам неке доказе. Не знам шта им је мотив. Објавили су подужи текст, а нису објавили све што сам ја рекао, иако сам на томе инсистирао. Наиме, када су хтели да ми поставе питања, рекао сам им да ми пошаљу на мејл. Они су ми послали мејл и одговорио сам им на исти начин. Послао сам им уз мејл два прилога и онда сам написао у тексту да се само интегрална верзија текста може објавити, уз два прилога која су у садржају – рекао је Сенић. (...) -Они прикривају свог тзв. узбуњивача који нема и заиста стаутус узбуњивача, јер му такав статутус никада није ни додељен.” Уз текст је објављен извод са друштвене мреже “Facebook” Томислава Вељковића и извода са рачуна ЈКП Рача са стањем на дан 14.11.2019. године.

Читањем извода са интернет портала pink.rs, суд је утврдио да је објављен текст под насловом: “РАДОМИРОВИЋ поводом изјаве Сенића да ће тужити портал “Пиштаљаку”: То није нешто што смо сами написали, ми се позивамо на друге институције”. У тексту се, између осталог, наводи: “Како Радомировић истиче, портал “Пиштаљка” је проверавао његову (Сенићеву) изјаву са седнице Скупштине општине Рача и да су упутили питања свим државним институцијама које су наведене у тој изјаву и да су им све рекле да то што је он изјавио није тачно. - Тако да, ако неко обмањује јавност, то је само Александар Сенић. То није нешто што је “Пиштаљка” сам написала, већ се ми позивамо на друге институције, што смо објавили – истакао је Радомировић за Pink.rs. Он се осврнуо и на Сенићеву изјаву да Томислав Вељковић који је поднео и кривичну пријаву пре годину о тим злоупотребама није узбуњивач. -Томислав Вељковић је управо због тих пријављивања корупције добио отказ у Општини Рача као узбуњувач и он је судском одлуком враћен на посао по Закону о заштити узбуњувача - истакао је Радомировић. На питање да прокоментарише тврдње Сенића да Вељковић нема статус узбуњивача, већ да је он активиста Вука Јеремића, Радомировић истиче да “Пиштаљка” у светским оквирима важи за једну од ретких организација која има искуства о заштити узбуњивача и да је Вељковић је добио судску заштиту као узбуњивач. -Очигледно је да је реч о одмазди над њим због указивања на корупцију и суд је оценио да је он узбуњивач и вратио га је на посао - рекао је Радомировић, додајући да то што Сенић покушава да релативизује то што Вељковић ради (годинама пријављује корупцију о изградњи тог постројења) је само покушај да се скрене пажња са одговорности злоупотребе приликом изградње тог постројења. Коментаришући Сенићеве тврдње да је новинарка тог портала “искасапила” његову изјаву и да није у потпуности објавила његове одговоре, Радомировић каже да он као главни уредник “Пиштаљке” има обавезу да у складу са кодексом новинара објави оно што је релевантно за јавност. -Ми смо објавили одговор као слику Александра Сенића, а пошто Србија има јак Закон о заштити узбуњивача нисмо могли да објавимо његове

инсинуације и вређање Томислава Вељковића, јер је законски забрањено да се учествује у прогону узбуњивача објаснио је Радомировић и додао да је Сенић поново покушао да релативизује узбуњивача у овом предмету.”

Читањем решења Основног суда у Крагујевцу Пр-уз-2/2017 од 28.12.2017. године, суд је утврдио да је усвојен предлог предлагача Томислава Вељковића за одређивање привремене мере, па се одлаже правно дејство решења о отказу уговора о раду бр. 112-187/2017-IV-00 од 31.10.2017. године донете од стране општине Рача, Општинске управе до правноснажног окончања радног спора који ће предлагач покренути, те је наложено да противнику предлагача да именованог врати на радно место домара у року од 8 дана дана од доношења ове привремене мере.

Читањем извештаја Анкетног одбора Скупштине општине Рача из маја 2020. године, суд је утврдио да је донето решење о формирању анкетног одбора из реда одборника у СО Рача у следећем саставу: Бранислав Милутиновић, председник, Наташа Јањић, члан, Марко Дугић, члан, Ивана Томић, члан и Драган Матић, члан. Предмет рада одбора је сагледавање стања и утврђивање чињнице о одређеним правнорелавантном појавама, која су обухваћени задацима одбора, а у које спадају између осталих, фабрика пијаће воде у Рачи и постројење за прераду отпадних вода. Задаци одбора су: да ли су претходно наведени пројекти завршени, да ли су у функцији, да ли је било злоупотреба права односно незаконитог одступања пројекта приликом изградње истих и да ли су новчана средства утрошена у складу са правним прописима и праксом домаћег пословања узимајући у обзир све наведене предмете. Анкетни одбор је у вези са изградњом Постројења за пречишћавање пијаће воде у Рачи на основу узетих изјава, доступне документације и слушањем видео снимака са наставка седнице Скупштине општине Рача одржане 30.08.2011. године утврдио да је било озбиљних пропуста приликом изградње Постројења за пречишћавање пијаће воде у Рачи у којима су учетовали представници извршне власти у општини Рача. Одбор је дао предлог да се покрене кривична одговорност за одговорна лица пред надлежним органима за наведене злоупотребе приликом изградње Постројења за пречишћавање пијаће воде у Рачи. У погледу изградње Постројења за пречишћавање отпадних вода, Анкетни одбор је увидом у документацији коју су доставили Општинска управа Рача, Више јавно тужилаштво и Виши суд у Крагујевцу, као и у Фејсбук профил Томислава Вељковића и документа бр. 037-8/20-IV-04 од 03.03.2020. године, донела следеће закључке: да Томислав Вељковић нема статус узбуњивача, те као политички кативиста Вука Јеремића и осталих политичких групација води “лични рат” са Александром Сенићем, председником општинског одбора СНС-а Рача и у томе има подршку новинара и адвоата портала “Пиштаљка”, кроз медијски простор који му додељују. Изласком на терен са члановима Анкетног одбора и у пратњи телевизије Рача видели су да је Постројење за пречишћавање отпадних вода у Доњој Рачи изграђено и пуштено у пробни рад. Увидом у документацију, Анкетни одбор је, између осталог, утврдио: да је у документацији везаној за изградњу Постројења за пречишћавање отпадних вода у Доњој Рачи било одређених проблема приликом финансирања саме изградње; Скупштина општине Рача (2011-2014) се није бавила дешавањима на самој изградњи постројења које је поверила ЈКП „Рача“ из Раче, иако је оснивач ЈКП-а; Општинско Веће општине Рача (2011-2014) није донело закључак којим би се некој релевантној установи поверио посао техничког прегледа изведенih радова на објекту Постројења за пречишћавање отпадних вода у Доњој Рачи, као што је учињено код Постројења за

прераду пијаће воде, иако је на својој седници од 25.05.2011. године донело предлог да Скупштина донесе одлуку којом се одређује да се за носиоца инвестиционих послова на изградњи постројења за пречишћавање отпадних вода одређује ЈКП Рача из Раче; Општинско руководство (2011-2014), при реализацији пројекта за изградњу Постројења за пречишћавање отпадних вода, када су се појавили непредвиђени додатни радови (појава подземних вода) који су онемогућавали наставак изградње и пуштање у функцију објекта предвиђеног основним уговором, није формирало Комисију за стручну подршку реализацији пројекта између општине Рача и ЈКП-а Рача са једне стране и Републичке дирекције за воде са друге стране, која би својом службеном белешком дала сагласност на захтев извођача за продужетак рока и извођење додатних радова, који нису предвиђени основним уговором; Дирекција за воде, која је финансирала изградњу Постројења за пречишћавање отпадних вода у Доњој Рачи, је диктирала склапање Анекса и касније Уговора и Анекса I и II, што се може видети по датумима из заводних бројева под којима су уговори заведени; Кривична пријава и допуна кривичне пријаве, коју је поднео Томислав Вељковић, Више тужилаштво је одбацило; да Александар Сенић нема никаквих додирних тачака са изградњом постројења за пречишћавање отпадних вода у Доњој Рачи. Александар Сенић није потписник ниједног уговора, ни анекса уговора, ни од стране инвеститора, ни од стране извођача, ни од стране надзора, ни од стране општине Рача. Александар Сенић није руководио изградњом Постројења за пречишћавање отпадних вода у Доњој Рачи; да је општинско руководство (2011-2014) учинило пропусте и да није извршило провере о степену и стању изграђености објекта Постројења за пречишћавање отпадних вода у Доњој Рачи. Није извршена провера на који ће начин бити затворена финансијска конструкције пре склапања уговора за непредвиђене радове између ЈКП Рача из Раче и Радус БНС ГП из Панчева. Општина Рача је потписала уговор о заједничком финансирању и као оснивач је била дужна да испрати реализацију поверене инвестиције; општинске власти (2011-2014) се нису бавиле степеном изградње Постројења за пречишћавање отпадних вода у Доњој Рачи. Анкетни одбор је изласком на терен у присуству новинара портала "Пиштаљка" и на лицу места утврдио да је Постројења за пречишћавање отпадних вода изграђено и да је у фази пробног рада.

Читањем уверења Основног суда у Аранђеловцу Ку бр. 1333/20 од 11.03.2020. године, суд је утврдио да је на основу података који се воде у службеној евиденцији основних и виших судова (изузев Посебног одељења за борбу против организованог криминала и Одељења за ратне злочине и Посебних одељења за сузбијање корупције) против Александра Сенића није покренут кривични поступак, као и на основу података Вишег јавног тужилаштва у Београду, Вишег јавног тужилаштва у Новом Саду, Вишег јавног тужилаштва у Нишу, Вишег јавног тужилаштва у Сремској Митровици, Вишег јавног тужилаштва у Крагујевцу, као и основних тужилаштва са њихове територије, није покренута истрага за кривична дела из надлежности тих судова и тужилаштва.

Читањем уверења Министарства унутрашњих послова, Сектор за аналитику, телекомуникационе и информационе технологије, Одељење за аналитику, телекомуникационе и информационе технологије у Крагујевцу, Одсек за аналитику и полицијске евиденције за ПУ Крагујевац бр. 05/19/1-235-17756/20 ЦБ-239987 од 02.03.2020. године, суд је утврдио да Александар Сенић из Смедеревске Паланке према подацима из казнене евиденције тог министарства није осуђиван.

Напред наведене чињенице суд је утврдио из прочитаних писаних доказа, чију је садржину у потпуности прихватио као истиниту, при чему наведене чињенице, које се тичу садржине спорних објава, тужени нису ни оспорили.

Тужилац Александар Сенић, саслушан на рочишту за главну расправу од 29.09.2020. године, навео је да је у основној и средњој школи био ћак генерације, затим студент генерације на Грађевинском факултету у Београду, где је након завршених студија и остао, тако што је од 2007. године ангажован као сарадник у настави, а од 2010. године је асистент на катедри за управљање пројектима у грађевинарству. Био је народни посланик у два мандата, један мандат је био у Парламенту Скупштине савета Европе, где је три пута награђиван за допринос приликом заседања парламента. Политиком се бави од свог пунолетства, а као малолетан је учествовао и на студетским протестима. Пет пута је учествовао на локалним изборима у Рачи, од којих је четири пута победио, 2004. и 2008. године као шеф изборног штаба, 2016. година је победио као носилац листе, а 2020. године као први на листи "Александар Вучић за нашу децу" и шеф изборног штаба те листе. Последње четири године портал "Пиштаљка" покушава да га разним писањима доведе у везу са наводним малверзацијама у вези изградње постројења за пречишћавање отпадних вода у Рачи, чија је изградња почела 2011. године, с тим да напомену да против њега није поднета чак ни кривична пријава, никада није био позван на саслушање ни у својству грађанина нити као осумњичени. Инвеститор изградње овог постројења Јавно комунално предузеће Рача који има свој надзорни одбор и директора, а није ни на који начин нити директно нити индиректно укључен у ту израдњу. Напомиње да је први пут отишao на то постројење 2018. године, због наведених писања, па је желео да види о чему се ради. Покушавао је да одговорима на питања портала разјасни ту ситуацију, али су јасно писали против њега скривајући истину о позадини тог наводног узбуњивања у вези изградње постројења. Од новинарке Милице Војтек је 11.02.2020. године добио питања добио путем мејла на које је крајње добронамерно одговорио, такође мејлом. У мејлу је желео да објасни да се у конкретном случају ради о политичкој борби у Рачи, да је наводни узбуњивач активиста политичке странке Вука Јеремића, што и не спорни, већ је на свом фејсбук профилу објавио своју фотографију са Вуком Јеремићем и ту је навео да ће се борити у оквиру те политичке опције. Захтевао је да се објави скрин шот тог профила са том објавом, али то није учињено. Напомену је у мејлу да уколико се људи из "Пиштаљке" залажу за истинску правду не треба да буду инструмент у рукама било које политичке странке. Одговор је послao у року од сат и по пошто је питања добио, да би га 17.02.2020. године друг обавестио да је објављен текст на порталу "Пиштаљка" и питао га је "Брате шта ови пишу?". Тада је погледао о чему се ради, видео је да је објављен текст са насловом "Александар Сенић прикрива малверзације у изградњи фабрике воде у Рачи" а који је наслов данима био први на њиховом порталу. Уколико би се укуцао портал "Пиштаљка", увек би излазио тај наслов са његовом фотографијом, то га је много погодило, као и да његов мејл није објављен у целости, већ су изостављена два кључна параграфа 6 и 7, што је представљало суптину његовог одговора. Наслов и текст су га нарочито погодили, што је познат по томе да не толерише било какве малверзације, више пута је као председник странке покретао поступак за смену функционера као странке којој припада, тако и оних из коалиције уколико би се испоставило да врше некакве малверзације. Како опстаје пет изборних циклуса у Рачи, очигледно да посао ради добро, имајући у виду да из циклуса у циклус постиже све боље резултате, те да грађани имају поверење у њега. Након што је објављен тај текст,

стотине људи га је контактирало порукама, позивима, лично на улици, а нарочито су га питали у вези дела текста, да крађу новца грађана приликом израдње постројења за прераду отпадних вода у Рачи Крагујевачкој у којој је нестало 600.000 евра покушава да заташкана као поверијеник "Српске напредне странке" за ту општину. Оно што је једино могао да им одговори јесте да ће их тужити, што је и урадио. Након што је сазнао да је овај текст објављен, мејлом се обратио новинарки Милици са захтевом да у оквиру вести објаве његов одговор. Одговор никада није објављен, а мејлом је обавештен од стране новинарке Милице да се не може мешати у уређивачку политику. Осим што је добио толико велики број питања да ли је заиста крао, учествовао у малверзацијама и заташкавао, када се прочита текст обичан читалац, без обзира што се то експлицитно не наводи, стиче се утисак да је у питању је он неко ко је у томе учествовао. Има четворо деце, најстарија ћерка је 6. разред, син је 3. разред, али када на Гуглу укуцају његово име и презиме изађе спорни наслов, а највећа повреда му је била када га је син Лазар питао у вези тога какве су то малверзације у Рачи, шта то прикрива. Оптужио га је пошто је прочитao наслов у коме то пише. Због тог писања је био нерасположен, а како је уследио период Короне и боравак свих у кућама, све се то одразило и на његов лош однос према члановима породица, а још увек није на стопроцентом нивоу што се тиче његове функционалности у оквиру породице. Напоменуо је да су све кривичне пријаве, које су поднете поводом наводних малверзација у вези изградње тог постројења, одбачене од стране ВЈТ у Крагујевцу, као и надлежног одељења у Краљеву. Постројење је завршено у јуну 2020. године, добило је употребну дозволу, у функцији је, сва средстава су оправдана, на основу чега се закључује да није било никакве крађе новца. Пре око годину и по до две, на иницијативу одборника Скупштине општине Рача, оформљен је Анкетни одбор са задатком да изврши провере свих пројекта који су рађени поледњих 15 година на територији општине Рача. Тада је проверавао и пројекат изградње спорног постројења, саслушао је и наводног узбуњивача, као и два директора ЈКП, те директора извођача на израдњи постројења, а пошто је њихов извештај објављен, закључак је да није било никаквих неправилности. Тада Анкетни одбор га није позвао на саслушање, а што потврђује да ни на који начин није учествовао у том пројекту. Тачно је да је на седници Скупштине општине Рача изјавио да су одређени државни органи контролисали изградњу и финансирање спорног постројења, то је изјавио као одговор опозицији у смислу да није било никаквих малверзација поводом израдње спорног постројења јер тако нешто није утврђено од стране надлежних државних органа. За њега је најважнији орган била Дирекција за воде која је дала око 70% средстава за изградњу тог постројења. Као доказ да је све у реду јесте доказ да је Дирекција дала новац и у децембру 2019. године, с тим да је касније објаснило да је направио лапсус, није у питању децембар, већ новембар 2019. године. На тада начин се потврдило да је ток реализације инвестиције био у свему у складу са законом. Сигуран је да је поменуо и тужилаштво, у смислу да су све пријаве биле одбачене. Поменуо је и да је контролу вршио Фонд за заштиту животне средине, али се не може сетити да ли је поменуо Државног буџетског инспектора или ревизора. Није му познато да ли се "Пиштаљака" обратила овим државним органима како би проверила наводе тужиоца да су вршили контроле. Није прочитao цео текст који је предмет тужбе и када је кренуо да чита цео текст и видео поједине делове, осетио је да му лупа срце, да му диже притисак, тако да није прочитao до kraja. Што се тиче прилога који су објављени уз текст, прво што је видео јесте његов мејл који је фалсификован, летимично је прешао преко осталих прилога, али како се уверио да је његов мејл фалсификован, сматрао је да су такви и остали прилози. Није видео пресуде

које су донете у корист Вељковића, а које се односе на узбуњивање у вези са спорним постројењем. Први пут је изабран за члана општинског већа општине Рача у мају 2017. године, а 18.08.2020. године је поново реизабран.

Друготужени Владимир Радомировић, саслушан на рочишту за главну расправу од 29.09.2020. године, навео је да је као главни и одговорни уредник портала "Пиштаљка" био упознат са истраживањем које од 2016. године спроводи њихов портал, а у вези изградње спорног постројења у Рачи. Добили су пријаву узбуњивача, господина Вељковића, који је у тој пријави указао да је у Рачи потрошено, колико се сећа, око 400.000,00 евра за градњу постројења које није било довршено. Тада је њихов тим новинара 2016. године отишао у Рачу на лице места, где су констатовали да постројења нема, да постоје два приземна објекта и некакве две рупе, па су се обратили ЈКП и Општини Рача и надлежним државним органима Дирекцији за воде, а од истих су добили потврду да је тај новац потрошен. У међувремену узбуњивач Вељковић је добио отказ у општини Рача, где је радио као домар, па пошто у оквиру "Пиштаљке" имају и правни тим адвоката који пружају бесплатну правну помоћ узбуњивачима, бесплатно су заступали Вељковића. Вељковић је привременом мером Вишег суда враћен на посао, а потом је у складу са Законом о узбуњавачима донета и првостепена пресуда у корист Вељковића. Наставили су да се баве истраживањем у вези изградње спорног постројења, па су открили да је општина Рача у својим документима од 2012. године показала да је постројење изграђено, открили су да је потрошено у том моменту око 600.000,00 евра. Тужилац је крајем 2019. године на седници Скупштине општине Рача изјавио да су сви надележни државни органи извршили контролу изградње постројења и да нису откривене биле какве неправилности. Ту изјаву тужиоца су искористили да се дописима одбрате свим тим надлежним државним органима које је тужилац помињао, међу којима је Фонд за заштиту животне средине, Дирекција за воду и Буџетска инспекција, који су им говорили да нису вршили контроле, а испоставило се да Фонд за заштиту животне средине не постоји. Дирекција за воде им је одговорила да није уплатила средстава због одређених неправилности. Одговори ових државних органа су били основа за објављивање овог текста. Пошто је тужилац јавни функционер, ту његову изјаву су проверили, утврдили да она у потпуности или делимично није тачна, па су текст објавили јер је он као јавни функционер у обавези да одговара јавности. Сматра да је задатак новинара да се бави истраживањем јавних функционера, а како је тужилац јавних функционера са неколико функција, потребно је да буде на сталном радару јавности. Што се тиче тврђење тужиоца да су фалсификовали његов мејл, делове мејла који су садржали одговоре на њихова питања објавили су у оквиру текста са фотографијом мејла и додатном фотографијом мејла, а изоставили су делове мејла који садрже личне карактеристеке узбуњивача, а које се тичу политичке припадности узбуњивача, што није била тема текста. Што се тиче навода да је тужилац у прилогу мејла од 11.02.2011. године доставио налог о уплати новца од стране Дирекције за воде ЈКП Рача, навео је да му нису познати детаљи, али ако је тужилац то доставио уз мејл, сигурно су то објавили, као и допис Дирекције за воде да нису уплатили. Навео је да се не сећа да ли је видео тај доказ о уплати. Није му познато да ли су личне карактеристике узбуњивача Вељковића јавно објављене на друштвеним мрежама. Садржина дописа које је добио од надлежних државних органа је сасвим давољна да се тужилац окарактерише као лице које заташкава крају 600.000,00 евра. Прочитао је тужиочеве одговоре које је 11.02.2011. године послао новинарки Милици Војтек. Навео је да се сећа реченице из тог одговора која гласи "У прилогу вам

достављам објаву са личног фејсбук профила дотичног Томислава Вељковића за коју такође тражим да буде објављена уз мој одговор". Навео је да се не сећа да ли су делови спорног текста на било који начин истакнути болдовањем, подвлачењем и сл., а то није ни пракса "Пиштаљке". Тужилац није тражио објављивање текста у смислу Закона о јавном инфомармисању и медијама.

Трећетужена Милица Војтек, саслушана на рочишту за главну расправу дана 18.01.2021. године, навела је да је аутор спорног текста. "Пиштаљка" се годинама води истраживањем изградње постојања за прераду отпадних вода у Рачи Крагујевачкој. Повод за конкретан текст је била изјава коју је тужилац дао на Скупштини општине Рача у којој је навео које су све државне инстититује контролисале израду тог постројења. Више пута је преслушала тужиочев говор са те скупштине на којој је изјавио да су контролу извршили Буџетска инспекција која је при Министарству финансија, Републичка дирекција за воде и Фонд за заштиту животне средине. Контактирала је наведене институције, како би проверила шта су контролом установили и како би о томе даље извештавала. Од Буџетске инспекције Министарства финансија је добила информацију да никада нису вршили контролу, од Републичке дирекције за воде је добила информације да у децембру нису дали финансијска средства из разлога што се није ништа поклапало, те да је последња уплата била у новембру. Дошла је до сазнања да Републички фонд за заштиту животне средине не постоји од 2012. године, да су предмети прослеђени у то време Министарству пољопривреде и заштите животне средине, који се касније поделио у два министарства. Од Министарства заштите животне средине је добила извештај о реализацији пројекта које је министарство тражило 2016. године. Трудила се да поступа са дужном новинарском пажњом, па је тако контактирала све стране које се помињу у тим извештајима и на које се текст односи. Са тужиоцем је најпре комуницирала смс поруком, када су се договорили да му путем мејла достави питања, а он јој је мејлом одговорио. Што се тиче тужиочевог мејла, објављен је део мејла који је садржао одговоре на њена питања, док у преосталом делу у договору са уредништвом, мејл нису објавили јер није имао никакву везу у вези са предметним истраживањем, а нарочито што нису желели да се та свар политизује. "Пиштаљка" је више пута одлазила на терен у општину Рача, а у фебруару 2020. године је присуствовала Анкетном одбору. На том одбору је председник истог изјавио да у Рачи постоји велики број људи који ће морати да одговарају, јер се Анкетни одбор бавио истраживањем различитим врстама корупција, не само тим постројење. Што се тиче постројења, што је њу занимало, председник је изјавио да је он тек 2020. године тада са њима изашао на лице места. Касније се у његовом извештају наводи да је објекат завршен. Напоменула је да је истраживање портала обухватало реализацију тог пројекта почев од 2011. па све до 2020. године. Када су у фебруару 2020. године изашли на лице места, видела је да је грађевинско постројење изграђено, али да није завршено и да није у функцији, те да грађани општине Рача немају то постројење. Напоменула је да су чланице општине Рача изјављивали да је постројење завршено и да општина има то постројење. Тако је у Службеном гласнику те општине 2012. године објављено да је постројење готово и да се очекује у неком ближем временском теренутку да ће почети са радом, а 2012. године постројење није ни постојало. Такође, 2016. или 2018. године, када постројење није ни постојало, господин Сенић је гостујући у емисији "Агродан" изјавио да је општина добила привилегију да се на тој територији изгради фабрика меда управо из разлога што поседује наведено постројење. Што се тиче навода да је извршена крађа новца

приликом изградње постројења, да је нестало 600.000 евра и да тужилац као повериник СНС покушава да заташкада малверзације у изградњи фабрике воде у Рачи, такве тврђење је изнела на основу увида у документацију односно уговоре из којих призилази да је новац исплаћен у збиру 600.000 евра, те када се на терену види чињенично стање, од почетка изградње 2011. године, па све до 2016. године, те моменте када су исплате извршене. Тужиоца је довела у везу са тим на основу његове изјаве које је све контролисао пројекат, као и ранијих његових изјава. Мишљења је да је извршена крађа новца. Мишљења је да је од 2011. године неки новац нестао јер постоји период од 5 година у ком је новац исплаћиван, а немају изграђену фабрику која је требало да се заврши две године од првог потписивања уговора. Само се кроз документацију бавила ценом изградње фабрике. У уговору је била предвиђена почетна цена изградње, а увидом у документацију је уочила да се кроз анексе стално додавала количина новца. Из извештаја Ивице Марковића, тадашњег директора ЈКП Рача, који је потписао тај извештај, призилази да је новац дат, али да није образложено на име чега је утрошен, а на терену није постојало постројење за које је вршена исплата. То је био један део новца, а када се све исплате саберу и упореди са чињеничним стању на терену, јасно је да се ту нешто десило. Под тим се мисли на период од 2011. до 2016. године, када на терену није било ништа. Текст је писала 2020. године, али повод је била изјава тужиоца где је рекао да су поменуте институције контролисале изградњу постројења, али није навео у ком периоду су контролисале јер се фабрика гради од 2011. године. Познато јој је да су се водили неки судски поступци између ЈКП Рача и извођача радова, није јој познато који су то поступци. Навела је да јој није познато да ли су вођени поступци у односу на тужиоца. Зависно од околности случаја проверава да ли је неки поступак у току, односно зависи да ли има потребе да то провери. У конкретном случају, то није било потребно јер су имали тренутно чињенично стање у свеобухватном периоду трајања изградње. Имала је увид у четири анекса уговора, који чини се, датирају од 2011. па до 2015. године. Навела је да не може да се сети којим је анексом предвиђено повећање цене изградње. Осим изјаве тужиоца на скупштини општине Рача, повод за писање о крађи је било гостовање у "АгроДани", као и званични подаци општине Рача, јер се помињао тужилац као представник општине Рача, а општина је још у свом Службеном гласнику 2012. године изјавила да је постројење изграђено. Тужилац по својој функцији није имао везу са изградњом постројења, али по чињеничном стању да, јер је јавни функционер и у својим обраћањима јавности је говорио о изградњи постројења у том смислу је и доведен у везу са изградњом. Навела је да се не сећа која институција је објавила да је постројење завршено. Тужилац је био одборник 2012. године у Општини Рача. Познато јој је да од 2012. до 2015. године тужилац није имао ниједну функцију у општини Рача и да је био у опозицији. Није рекла да је тужилац то објавио 2012. године, већ да је само наставио традицију претходне власти које се тицало овог постројења, у смислу да је нешто изграђено што није. Контактирала је Родољуба Живадиновића, председника Савеза пчеларских организација Србије, током лета 2020. године како би проверила да ли је било неопходно да се изгради постројење ради градње фабрике меда. Суштина његовог одговора је била да то није неопходно. У дописима су били основ за писање текста није било наведено да је било крађе у конкретном случају. У дописима не пише да Александар Сенић прикрива малеверзације, дописи дају конкретан одговор на питање, да ли су вршене контроле изградње постројења. Навела је да јој није познато да ли су у конкретном случају подношene кривичне пријаве. Део мејла тужиоца који није унет у текст се односио на дискредитовање узбуњивача Томислава Вељковића и доношење њега са одређеним

политичким странака. Питања које је постављала тужиоца се нису односила на господина Вељковића. Тужилац није захтевао објављивање исправке текста, деманти. Тужилац је изјавио приликом саслушања да није прочитao текст поводом којег је тужио.

Исказе парничних странака суд је прихватио у оном делу у коме су њихови искази логични, међусобно сагласни и у сагласности са писменом документацијом.

Сведок Бранислав Милутиновић, саслушан на рочишту за главну расправу дана 18.01.2021. године, навео је да је одборник Скупштине општине Рача од 2016. године и даље. На основу већине гласова одборника донета је одлука да се формира Анкетни одбор чији је председник, у циљу да се испита неколико капиталних пројеката, а било их је десетак, међу којима и спорно постројење. Задатак је био да се провери да ли су пројекти завршени, да ли су изграђени, да ли имају употребну дозволу, да ли се о реализацији изградње старало са пажњом доброг домаћина. У том циљу, а у вези спорног постројења, контактирали су актере, пре свега директора ЈКП, извођача радова и тадашњег убуњивача Томислава Вељковића који је подносио кривичне пријаве у вези тога. Кривичне пријаве је подносио против директора ЈКП, извођача радова и надзорног органа. Када је Вељковић дошао пред Анкетни одбор са собом је повео три новинара и два адвоката или обрнуто. Прво је почeo неповезано да даје изјаву, али је припомогао његов адв. Душко Ковачевић. Указао им је да уколико заиста желе да одраде како треба, да обрате пажњу на улогу Александра Сенића. Дао им је одређену документацију, међу којима су биле кривичне пријаве, новински чланци "Пиштаљке" и неких других портала. Указао им је да је потребно да изађу на лице места како би утврдили шта се тамо налази, односно да се тамо налазе три шупе и две рупе. Ово се дешавало на почетку рада Анкетног одбора у новембру 2019. године. У фебруару 2020. године су отишли на лице места и установили су да је постројења изграђено и да је у фази пробног рада. На лице места су изашли као чланови Анкетног одбора, уз присуство новинара "Пиштаљке" и адвоката. Све наведено је на порталу Youtube Анкетни одбор општине Рача. Закључак Анкетног одбора је био да се испита одговорност челника општине Рача у вези изградње овог постојења јер је општина Рача поверила тај посао ЈКП-у чији је оснивач, а након тога се више није бавила пројектом, у смислу да није водила рачуна о новцу који је исплаћиван јер је општина Рача дала део новца, а део је финансиран од Министарства пољопривреде и Дирекције вода, а није се ни интересовала да ли су се поштовали рокови ни како је изградња текла. И поред достављене документације, нису успели да утврде одговорност Александра Сенића јер се из документације утврдило да није учествовао ни као потписник уговора од стране инвеститора, ни од стране извођача радова, ни од стране надзора. Осим тога, није ни био функционер у општини Рача када је уговор потписан и када је почела изградња. Навео је да не може да се сети детаља, али у извештају и на сајту општине Рача стоји да је изградња почела 2011. године. Обратили су се Вишем јавном тужилаштву у Краљеву, где су добили информацију да су поднете кривичне пријаве одбачене и да су извођач, надзорни орган и директор ослобођени. На основу рада Анкетног одбора није утврђено да је извршена крађа 600.000 евра, или нека друга крађа. После давања извештаја постројење је добило и употребну дозволу. Бавили су се политичком одговорношћу, јер не може неко да буде функционер, а да га ништа не занима. Нису уочили неправилности у вези изградње спорног постројења. Мишљења је да је седница на којој је био Вељковић одржана у периоду ближем формирању Анкетног одбора, али

не може да се сети да ли је била крајем децембра или почетком јануара. Навео је да не може да се сети када је требало да буде завршена изградња фабрике. Фабрика је добила употребну дозволу крајем маја или почетом јуна 2020. године. Навео је да не зна када је почела да ради редовно фабрика, нити да ли фабрика сада ради, мандат му је истекао. Сада га то више не занима ни као грађанина општине Рача јер ја живи у Малим Крчмарима и има својих проблема у вези отпадних вода. Навео је да не може да се сети колико је коштала изградња предметног постројења од почетка градње до момента трајања Анкетног одбора, обзиром да су уговори мењани, било је више анекса, анексима је мењана и цена и начин финансирања и однос финансирања. Тако нешто нису ни навели у извештају. Нису се бавили ценом градње јер то није био њихов посао. Задатак Анкетног одбора није био да раде истрагу, већ да утврде да ли су паре исплаћене, да ли је објекат завршен и да ли има употребну дозволу. Задатак Анкетног одбора је био да, између остalog, контролише да ли се у реализацији одређеног пројекта поступало са пажњом доброг домаћина, што значи да се контролише да ли је добијени новац употребљен у изградњу и у складу са пројектом. Није им била релевантна чињеница да ли је добијени новац у потпуности употребљен за изградњу постројења јер је надзорни орган надлежан да контролише да ли је тако нешто учињено. Што се тиче кривичне пријаве које је подносио Томислав Вељковића, проверили су и она је била одбијена. Мишљења је да објекат није био изграђен 2012. године. Навео је да му је познато да је у Сл. гласнику општине Рача 2012. године објављено да је објекат завршен, гарнитура која је постојала од 2012. до 2014. године објављивала је шта је хтела. Под тим подразумева председника општине, председника скупштине и заменика председнице општине. Извођачи су били плаћени за извођење радова у периоду од 2011. до почетка 2013. године. То је оно због чега је у извештају наведено да општински чланица треба да буду позвани на одговорност. Појављивали су се неки непредвиђени радови, подземне воде и сл., а општину није занимalo шта се у вези са тим догађало. Анкетни одбор је занимала чињеница да је нешто плаћено, а да није саграђено, а да је у Сл. гласнику објављено да то постоји, зато су и писали да се утврди одговорност чланица општине. Самим тим што је изградња дата ЈКП-у које је непрофитабилна, то већ није било нормално, јер све остало што је грађено, грађено је преко тадашњег фонда за грађевинско земљиште. Достављено му је више фотографија о томе како је изгледао објекат 2016. године, виде се три шуне и две рупе, али на фотографијама нема датума. Новинарки Милци Војтек је изјавио да је на територији општине Рача било толико злоупотреба да ће бити потребан један комби да се сви похапсе. Извештај је предат председнику скупштине општине Рача и стоји код њега у фиоци. Одобрник је СНС-а у Скупштини општине Рача. Сада у Анкетном одбору раде на завршетку главне улице. Престао му је претходни мандат који је био формиран за одређене пројекте, међу којима је и постројење. Формиран је нов Анкетни одбор, испитује реконструкцију главне улице, трошење средстава од репрезентације. Међутим, Анкетни одбор не ради због Короне.

Сведок Наташа Јањић, саслушана на рочишту за главну расправу дана 29.04.2021. године, навела је да је била одборник у Скупштини општине Рача и члан комисије Анкетног одбора, који је формиран, чини се, у новембру 2019. године са циљем да се провере започети, а незавршени пројекти на територији општине Рача и то је урађено под притиском јавности. У јавности су се појавиле приче да су многи пројекти започети, а нису завршени. Што се тиче конкретног пројекта за пречишћавање отпадних вода, сачинили су извештај тако што су прво контактирали извођача,

прибављали су информације од људи који су били упућени, пре свега општину. Након тога извођач је дошао и направио презентацију како су текли радови од почетка градње по фазама, а након тога су отишли на лице места и тамо су се уверили да је постројење било завршено. Радник који је тамо затечен, пустио је односно укључио пумпе да виде да то функционише. Била је прича да то постројење уопште не постоји. У том моменту није још увек била добијена употребна дозвола и није из тог разлога била пуштена у рад. Анкетни одбор се није бавио питањима финансирања изградње јер је њихов задатак био само да утврде да постројење постоји. Ишла је нека претходна кампања да тамо постоје "две шупе и три рупе" или обрнуто, мишљења је да није било жеље да се утврди да постројење постоји. Александар Сенић се никде ни не помиње, ни у једном уговору који су се потписивали. Једина неправилност коју су утврдили је што је дugo трајала изградња. У контроли су се бавили и тиме да ли постоји и опрема, на лицу места су видели да постоји опрема која је предвиђена. Знали су да треба да постоје базени за пречишћавање, преса и електро уређаји. Навла је да се не сећа када је закључен уговор и када је фабрика требало да буде изграђена. Мишљења је да је градња фабрика почела 2011. године. Мишљења је да је фабрика пуштена у рад јер је проверила да је добила употребну дозволу у јуну 2020. године. Навела је да јој није познато колико је коштала изградња фабрике, нити да је тужилац изјавио да Рача има постројење за прераду отпадних вода и да исто ради пре него што је формиран Анкетни одбор и добијена употребна дозвола. Навела је да јој није познато да је тужилац изјавио на седници Скупштине општине Рача да су изградњу постројења контролисале различите државне институције које нису установиле неправилност. Била је и сада је одборник "Српске напредне странке". Одборник је у Скупштини општине Рача као представник "Српске напредне странке". Тужилац није, колико зна, обављао било какву јавну функцију у општини Рача или у вези са општином Рача 2011. године. Тужилац није директор ниједног предузећа, мисли да нема јавну функцију у општини Рача или у вези са општином Рача.

Сведок Марко Дугић, саслушан на рочишту за главну расправу дана 29.04.2021. године, навео је да је као одборник био члан Анкетног одбора чији је задатак био да се исконтролишу различити пројекти на територији општине Рача, који су започети у прошлости, неки су били завршени, а неки у току. За постројење за пречишћавање отпадних вода су контактирали директора, који им је доставио неку документацију коју су тражили. Контактирали су и Вељковића који је био узбуњиваč, он им је говорио и показвао фотографије да не постоји фабрика и та тамо постоје шупа и рупа. Изашли су на лице места, били су и новинари, не зна да ли је био Вељковић. Када су отишли на лице места, видeli су да постоји фабрика, неки људи су срећивали земљу око, пустили су им постројење у пробни рад, ту постоји неколико просторија, велики базен, где је вода. Сећа се да су им објашњавали како то треба да ради. Навео је да не зна зашто још увек тада није почела да ради, ваљда је требало прво пробни рад. Колико зна, фабрика је почела да ради прошле године. Александар Сенић ни на који начин није био укључен у овој пројекат, нити су га контактирали, нити су га срели. Вељковић је тај који је доводио тужиоца у везу са пројектом, говорио како је Сенић покрао неке паре за то. Нису нашли да је било ко покрао паре приликом градње, једина примедба је била што је градња дugo трајала, колико се сећа, неких 7-8 година. Колико се сећа, тада су приликом сачињавања извештаја предложили да се пусти у рад то постројење јер им се чинило да је све завршено. Скупштини су предложили да провери да ли треба још нека дозвола да би се пустило у рад. Колико се сећа, питали су што не пуштају у рад кад је

деловало да је готово и лепо је изгледало. Није ишао да провери, али је чуо у граду да је почела да ради. Наво је да му није му познато када је фабрика требало да буде пуштена у рад, нити колико је коштала изградња, прошло је годину дана од тога, не може да се сети ни оквирно бројке. Анкетни одбор је формиран крајем 2019. године, трајао је до краја априла, почетка маја 2020. годне. Изашли су на лице места пре него што су сачинили извештај, не када је фабрика добила употребну дозволу. Навео је да не може да се сети да ли је био присутан на седници скупштине општине Рача када је тужилац рекао да су различите државне инстититуције контролисале изградњу постројења. Углавном је био на свим седницама, не може да се сети шта је ко на свакој причао. Не може да се сети да ли је тужилац на неким седницама скупштине општине Рача коментарисао изградњу спорног постројења. Томислав Вељковић користи фејсбук на ком свашта пише, користи иницијале или надимке, а зна се на кога се односи, прича у кафани, мало је место. Он и у случају тужиоца није употребио име, већ увек користи надимке и иницијале. Не сећа се када и на који начин је помињао Александра Сенића. Зна да га је помињао јер су мало место и о томе се причало. Испред "Српске напредне странке" је изабран за одборника скупштине Рача. Што се тиче контролисања постројења и навода да нигде нису срели Александра Сенића, по тим је мислио да нигде у папирима нису видели као неко ко је уговорима, да је нешто радио и сл. То је започето 2011. или 2012. године, он није ни био у општини.

Сведок Драган Матић, саслушан на рочишту за главну расправу дана 28.09.2021. године, навео је да је био одборник од 2012. до 2020. године. На предлог одборника формиран је Анкетни одбор чији је био члан, а како би се исконтролисано неколико пројеката који нису завршени, а требало би буду. Међу тим пројектима је био и предметно постројење. Мисли да је то постројење грађено једно 7-8 године, био је дужи период, када су као Анкетни одбор изашли на лице место постројење је пуштено у пробни рад и радио је. Што се тиче финансија, оно што је било договорено на почетку је билоово да се заврши постројење, то зна јер скупштини нису долазили додатни захтеви да се одobre сведства. Постројење је дуго грађено јер је дошло до проблема због неких подземних вода, инвеститор им је то презентирао неким слајдовима. Није виђао тужиоца на одборима скупштине, самим тим није ни чуо да је нешто о томе говорио. Нигде није нашао његово име или га бар није видео у документацији која се тицала овог пројекта. Наво је да не може да се сети шта је од документације гледао, слајдове које је извођач показивао, не сећа се да је гледао уговоре. Не може да се сети који је био рок за завршетак постројења по документацији. Сећа се да је Томислав Вељковић на Анкетном одбору донео са присутним адвокатима фотографије на којима су биле неке шупе, али није могао са слика да утврди да ли је било са локације где је постројење. Питао је када је то фотографисано, али не може да се сети да ли му није одговорено или није чуо. Није из места у ком се налази постројење. Није видео то постројење пре него што је постао члан Анкетног одбора. Није више одборник и није више одлазио на лице места, а садашњи одборници кажу да постројење ради. Анкетни одбор није формиран да би водили истрагу, њихов задатак је био да се увере да ли постројење постоји, да ли ради и да ли је у функцији. Ништа друго више друго није гледао. За рокове не зна, јер су били неповољни услови и то се прегласавало. Што се тиче утрошених средстава, није улазио у то, није улазио у рачуне, а није ни стручан да би могао све то да проверава. Наво је да не може да се сети када је почела изградња, само га је интересовало да ли је завршено и када ће бити пуштено у рад. Не може да се сети која сума новца је утрошена за

изградњу постројења. Мишљења је да је употребна дозвола добијена пред крај његовог мандата, тако су му рекли одборници, после је почела Корона, није се после тога интересовао. Навео је да му није познато да је још 2012. године године у Сл. гласнику општине Рача објављено да је постројење изграђено. Тужилац није обављао било какву функцију у општини Рача у време док је био одборник. Није му познато да је тужилац био члан Општинског Већа, нити да је пре него што је формиран Анкетни одбор у јавности говорио о томе да Рача већ има постројење за прераду отпадних вода.

Исказе саслушаних сведока суд је прихватио у оном делу у коме су њихови искази међусобно сагласни и у сагласности са писменом документацијом односно извештајем Анкетног одбора Скупштине општине Рача из маја 2020. године, док у преосталом делу исказе сведока суд није посебно ни ценио имајући у виду да су сведоци били конфузни те да су се у највећем делу изјашњавали да се не сећају чињеница које се тичу тога да ли је и када спорно постројење завршено, да ли су контролисали трошење финансијских средстава одобрених за изградњу истог, да ли је и када добијена употребна дозвола и друге околности у вези са изградњом и завршетком постројења. Осим тога, наведено је и без утицаја на одлуку о тужбеном захтеву из разлога који следе.

Одредбом члана 5 став 1 Закона о јавном информисању и медијима, прописано је да се путем медија објављују идеје, информације и мишљења о појавама, догађајима и личностима, о којима јавност има оправдан интерес да зна без обзира на начин на који је прибављена информација у складу са одредбама овог закона. Ставом 2 истог члана прописано да свако има право да истинито потпуно и благовремено буде обавештен о питањима од јавног значаја и средства јавног обавештавања су дужна да то право поштују.

Одредбом члана 8 Закона о јавном информисању и медијима, прописано је да изабран, постављен, односно именован носилац јавне и политичке функције дужан је да трпи изношење критичких мишљења, која се односе на резултате његовог рада, односно политику коју спроводи, а у вези је са обављањем његове функције без обзира на то да ли се осећа лично повређеним изношењем тих мишљења.

Одредбом члана 9 став 1 Закона о јавном информисању и медијима прописано је да су уредник и новинар дужни да пре објављивања информације које садрже податке о одређеном догађају, појави или личности, са пажњом примерном околностима, провере њено порекло, истинитост и потпуност.

Одредбом члана 73 Закона о јавном информисању и медијима прописано је да се, у циљу заштите људског достојанства, као и независности, угледа и непристрасности суда или другог надлежног органа, нико у медију не сме означити учиниоцем кажњивог дела, односно огласити кривим или одговорним пре правноснажности одлуке суда.

Одредбом члана 79 став 1 Закона о јавном информисању и медијима прописано је да је достојанство личности (част, углед, односно пијетет) лица на које се односи информација правно заштићено. Ставом 2. истог члана прописано је да објављивање информације којом се врши повреда части, угледа или пијетета, односно лице приказује у лажном светлу приписивањем особина или својстава које оно нема, односно

одрицањем особина или својства које има, није допуштено ако интерес за објављивање информације не претеже над интересом заштите достојанства и права на аутентичност, а нарочито ако се тиме не доприноси јавној расправи о појави, догађају или личности на коју се информација односи.

Одредбом члана 112 став 1 Закона о јавном информисању и медијима прописано је да лице на које се односи информација чије је објављивање у складу са овим законом забрањено, а које због њеног објављивања трпи штету, има право на накнаду материјалне и нематеријалне штете у складу са општим прописима и одредбама овог закона, независно од других средстава правне заштите која том лицу стоје на располагању. Одредбом члана 113 Закона о јавном информисању и медијима прописано је да новинар, односно одговорни уредник одговара за штету насталу објављивањем информације из члана 112. став 1. овог закона ако се докаже да је штета настала његовом кривицом. Одредбом члана 114 Закона о јавном информисању и медијима прописано је да издавач одговара за штету насталу објављивањем информације из члана 112. став 1. овог закона, као и за пропуштање објављивања информације из члана 112. став 2. овог закона, без обзира на кривицу. Одредбом члана 115 Закона о јавном информисању и медијима прописано је да новинар, одговорни уредник и издавач солидарно одговарају за штету насталу објављивањем информације из члана 112. став 1. овог закона, као и за пропуштање објављивања информације из члана 112. став 2. овог закона.

Одредбом члана 120 Закона о јавном информисању и медијима по захтеву тужиоца у парница ма по тужби из члана 101, 112. и налаже одговорном уреднику да правноснажну пресуду објави без коментара и без одлагања, о свом трошку, а најкасније у другом наредном броју новина, односно у другој наредној радио или телевизијској емисији од дана када је пресуда постала правноснажна.

Одредбом члана 46 Устава Републике Србије јамчи се слобода мишљења и изражавања, као и слобода да се говором, писањем, сликом или на други начин траже, примају и шире обавештења и идеје. Слобода изражавања може се законом ограничити, ако је то неопходно ради заштите права и угледа других, чувања ауторитета и непристрасности суда и заштите јавног здравља, морала демократског друштва и националне безбедности Републике Србије.

Одредбом члана 50 став 1 Устава зајамчена је слобода медија, а сходно овлашћењима из става 3 тог члана надлежни суд може спречити ширење информација и идеја путем средстава јавног обавештавања, само ако је то у демократском друштву неопходно ради спречавања позивања на насиљно рушење уставом утврђеног поретка или нарушување територијалног интегритета Републике Србије, спречавања пропагирања рата или подстrekавања на непосредно насиље или ради спречавања заговарања расне, националне или верске мржње, којим се подстиче на дискриминацију, непријатељство или насиље, при чему Устав гарантује и да се право на исправку неистините, непотпуне или нетачно пренете информације којом је повређено нечије право или интерес и права на одговор на објављену информацију уређује законом. Право на обавештеност је зајемчено чланом 51 Устава као право сваког да има право да истинито, потпуно и благовремено буде обавештаван о питањима од јавног значаја.

Одредбом члана 10 Конвенције за заштиту људских права и основних слобода, у ставу 1 прописано је право сваког на слободу изражавања и да ово право укључује слободу поседовања сопственог мишљења, примања и саопштавања информација и идеја без мешања јавне власти без обзира на границе. Према ставу 2 овог члана, пошто коришћење ових слобода повлачи за собом дужности и одговорности, оно се може подвргнути формалностима, условима, ограничењима или казнама прописаним законом и неопходним у демократском друштву, у интересу националне безбедности, територијалног интегритета или јавне безбедности, ради спречавања нереда или криминала, заштите здравља или морала, заштите угледа и права других, спречавања у откривању обавештења добијених у поверењу или ради очувања ауторитета и непристрасности судства. Слобода медија зајамчена је и чланом 19 Међународног пакта о грађанским и политичким правима.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања и цитираних одредби материјалног права суд је оценио да је тужбени неоснован.

Наime, спорни чланак за тему има трошење буџетских средстава за изградњу постројења за прераду отпадних вода у општини Рача. Из наведеног произлази да постоји оправдани интерес јавности да буде обавештена о теми предметног новинског члanka. Новинари имају важну друштвену улогу заштитника јавности и од њих се не захтева утврђивање истинитости чињеница као у судском поступку (подударност са стварношћу и отклањање сваке разумне сумње). Када новинар поступа са законитим циљем, ради се о питању за које постоји интерес јавности, а учињен је разуман напор да се утврде чињенице, новинар није одговоран чак иако се накнадно испостави да оно у шта је имао разлога да верује да је тачно, је нетачно. Битно је да је постојало довољно чињеница за изражен вредносни суд, што је конкретан случај, узимајући у обзир документацију која је објављена уз спорни чланак.

Новинар у предметном тексту износи критике на рад члана Општинског већа општине Рача, који је уједно и бивши народни посланик, што је он дужан да трпи у смислу одредбе члана 8 Закона о јавном информисању и медијима, а такође изражава и свој вредносни суд о излагању тужиоца на седници Скупштине општине Рача која је одржана 30. децембра 2019. године. Вредносни суд је продукт мисаоног процеса и представља лични став о неком питању који не подлеже доказивању, услед чега се не може рећи да ли је истинит или није. Границе прихватљиве критике шире су за политичаре него за физичка лица пошто политичар неминовно и свесно излаже детаљној анализи сваку своју реч и поступак од стране новинара и јавности у целини и зато мора да покаже већи степен толеранције. Мешање у слободу изражавања новинара може бити оправдано само горућом друштвеном потребом, када је то неопходно у демократском друштву, што овде није случај.

Због тога, у сукобу два интереса и то личног интереса тужиоца да заштити свој углед и своју част и интереса јавности да сазна информације наведене у предметном тексту, претеже интерес јавности. У ситуацији када се слобода изражавања користи: да се открију евентуалне службене злоупотребе, што је овде случај, свакако претеже интерес јавности да сазна информацију, над интересом тужиоца да заштити своју част и свој углед.

Поред тога, морају се имати у виду и околности у којима је обављен чланак, односно да је објављен у вези са истраживањем о потенцијалним злоупотребама у реализацији пројекта изградње постројења, пречишћавање отпадних вода насеља Рача, Адровац и Доња Рача, о чему су новинари портала "Пиштаљка" и раније извештавали, изражавајући сумњу да је у конкретном случају дошло до ненеменског трошења буџетских средстава, што је довело до формирања Анкетног одбора Скупштине општине Рача, тако да је текст као целина везан за појаве и догађајима о којима јавност има оправдан интерес да буде информисана у складу са чланом 5 Закона о јавном информисању и медијима, а не представља безразложни напад на тужиоца чија је сврха повреда права личности тужиоца, имајући у виду да је у фокусу репортаже законитост рада општинских органа управе и јавног предузећа ЈКП "Рача".

Повод за објављивање спорног чланска је обраћање тужиоца одборницима на седници Скупштине општине Рача, којом приликом је тужилац изјавио: "Изградњу те фабрике контролисале су разне републичке институције. Прво, Фонд за заштиту животне средине који је и дао одређена средства и дао извештај и потписао да су средства наменски утрошена. После тога, Дирекција за воде, која је и у децембру пренела одређена средства за завршетак радова на фабрици постројења за пречишћавање отпадних вода, а све то време Буџетска инспекција је контролисала да ли се средства наменски троше."

Новинарка Милица Војтек је институцијама које је тужилац навео као контролоре и финансијере изградње овог постројења послала упит како би проверила изнете наводе. Дакле, у овом тексту се износе информације до којих је новинарка дошла путем свог права на приступ информацијама од јавног значаја којима располажу органи јавне власти, а управо у циљу остварења и заштите интереса јавности да зна, те с тим у вези остварења слободног демократског поретка.

У складу са наведеним, у тексту се наводи: "Из Буџетске инспекције, која ради у оквиру Министарства финансија, на основу захтева о приступу информацијама од јавног значаја добили смо одговор у коме се наводи да ова институција „није вршила инспекцијску контролу средстава за изградњу постројења за отпадне воде у Рачи“. Ни Републичка дирекција за воде није децембра 2019. године одобрila последње потраживање ЈКП „Рача“, како је то Сенић тврдио. Разлог - радови који су приказани нису могли бити изведени. „У децембру месецу 2019. године није било уплате средстава. Захтев за пренос средстава ЈКП Рача (...) није одобрен из формално правних и чињеничних разлога“ зато што „су приказани радови који нису могли бити изведени, при чему је ситуација оверена како од стране извођача тако и од стране надзора“, наводи се у одговору Републичке дирекције за воде на питање Пиштаљке из јануара ове године. Ова дирекција је иначе у протеклих девет година уплатила 57.662.947,65 динара ЈКП Рача. Средства су утрошена на, како нам је у тој дирекцији саопштено, технолошку линију, део хидромашинских радова и део архитектонско-грађевинских радова у постројењу за прераду отпадних вода. Коначно, ни Сенићеви наводи о контроли коју је вршио Фонд за заштиту животне средине не одговарају истини. Податке о контроли нисмо добили од овог Фонда јер је престао да постоји још 2012. године, па смо се обратили Министарству заштите животне средине које нас је обавестило да је предмете Фонда наследило тада постојеће Министарство пољопривреде и заштите животне средине. Оно је од ЈКП „Рача“ тражило завршни

извештај о реализацији овог пројекта. У записнику од 11. фебруара 2016. године то министарство наводи да је образовало комисију која је дала предлог да се уговор са ЈКП „Рача“ раскине и изврши повраћај уплаћених средстава. „Комисија је утврдила да осим захтева за пренос средстава, који је био услов за исплату првог дела додељеног средстава, немају ништа чиме правдају средства, нема ни једног извештаја“, наводи се у извештају ове комисије о изградњи постројења за пречишћавање отпадних вода насеља Рача, Адровац и Доња Рача. У извештају се додаје да је ЈКП „Рачи“ послат допис да доставе завршни извештај, а да су они доставили периодични извештај у коме „наводе да пројекат није завршен“. Иако је ЈКП „Рача“ обавестило комисију да су 5. маја 2015. обезбеђена средства за довршетак пројекта, резиме комисије је био да из ЈКП „Рача“, „нису доставили ни један рачун, или ситуацију иако у финансијском извештају наводе да су утрошили 57.356.756,14 динара“.

Када се има у виду све напред изнето, суд је оцењујући посебно појединачне наводе на које се указује тужбом, односно да „Александар Сенић прикрива малверзације у изградњи фабрике воде у Рачи“ и „Крађу новца грађана приликом изградње постројења за прераду отпадних вода у Рачи Крагујевачкој током које је нестало 600.000 евра покушава да заташка повереник Српске напредне стране за ту општину Александар Сенић.“, као и целокупан контекст текста, у склопу осталих изведенних доказа, пре свега писаних доказа који су објављени уз спорни чланак, суд закључује да овај чланак не садржи недопуштене информације које би могле повредити част и углед тужиоца, већ представља законом загарантовано право новинара да истражује све околности и чињенице о догађајима који су од интереса за јавност, да о тим чињеницима информише јавност, те о њима слободно изнесе своје мишљења.

У самом тексту добијене информације, односно чињенице које се саопштавају јавности, нису измене нити је изменењен њихов смисао или контекст у којем су употребљене, назначен је њихов извор, а приликом њиховог преношења консултован и сам тужилац којем је омогућено да изнесе свој став како би дату информацију потврдио или оспорио и који је као такав и пренет у тексту. Уз то, у тексту се везано за добијене информације износи и критичко мишљење новинара о тужиоцу као носиоцу јавне функције, који је дужан да трпи критику која се односи на резултате његовог рада, а у вези је са обављањем његове функције.

По оцени суда, у конкретном случају је примењена новинарска пажња примерена околностима, а тужилац је као носилац јавне функције подложен неизбежном и помном испитивању његових активности, како од стране новинара, тако и од стране најшире јавности, те уједно мора трпети критику и имати већи степен толеранције у погледу објављених информација о његовом радном ангажовању. Наметање новинарима обавезе да се уздржавају од изношења тврдњи које подразумевају критику изречену на рачун политичара неминовно би имало ефекат одвраћања у смислу неизвршавања њиховог основног задатка, прикупљача информација и чувара јавног интереса.

Код такве анализе текста, чији се наводи претежно базирају на писаним доказима и информацијама добијеним путем приступа информацијама од јавног значаја, суд је у потпуности прихватио наводе тужених у погледу тога да је у свему поступано са дужном пажњом, јер је реч о информацијама које су добијене од надлежних органа, као и од самог тужиоца, те да су у сагласности са достављеним писаним доказима којима

су тужени располагали у време објавивања чланка.

Имајући у виду наведено, суд налази да у конкретном случају не постоји основ за одговорност тужених у смислу одредби чл. 113 и 114 Закона о јавном информисању и медијима, због чега је одбио тужбени захтев за накнаду штете због повреде части и угледа, а следствено томе и тужбени захтев за објављивање пресуде из чл. 120 Закона о јавном информисању и медијима, те донео одлуку као у изреци пресуде.

Суд је ценио и све остале доказе и наводе парничних странака, али их није посебно образлагао, налазећи да при заузетом правном становишту нису од утицаја на доношење другачије одлуке у овој правној ствари. Суд је одбио предлог тужиоца да се у доказном поступку саслуша јавни тужилац Дејан Вељковић и супруга тужиоца Марија Сенић, као и предлог да се у својству сведока саслуша Родољуб Живадиновић, сматрајући да би при заузетом правном становишту извођење ових доказа било сувишно.

Суд је имао у виду да су тужени истакли приговор неуредности тужбе из разлога што није наведено где би, у ком облику и у ком трајању пресуду требало евентуално објавити, али исти оценио као неонсован, с обзиром да је наведени недостатак отколњен прецизирањем захтева у поднеску од 23.06.2020. године.

Одлуку о трошковима поступка у ставу трећем суд је донео сходно члану 150, 153, 154. и 163. Закона о парничном поступку, те важеће Таксене тарифе и Тарифе о наградама и накнадама за рад адвоката, па је туженима првог и другог реда признао трошкове на име састава одговора на тужбу износ од 18.000,00 динара (9.000,00 динара увећано за 100% на име заступања три странке), на име приступа на шест одржаних рочишта износ од по 21.000,00 динара (10.500,00 динара увећано за 100% на име заступања три странке), као и на име таксе на тужбу износ од 9.900,00 динара, што све укупно чини износ од 153.000,00 динара. На досуђени износ трошкова поступка суд је туженима признао и право на законску затезну камату почев од дана када се стекну услови за извршење, па до коначне исплате применом одредбе члана 277 и члана 324 Закона о облигационим односима.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против ове пресуде дозвољена је жалба у року од 8 дана од пријема отправка пресуде, Апелационом суду у Београду, а преко овог суда.

СУДИЈА

Бојана Чогурић

